

Khi người ta đôi mươi

HIÊN

Nhà xuất bản
Văn Học

vh

NTV
Người Trẻ Việt

Mục lục

Con Gái

Khoảng Trống Mang Tên Anh

Phần Không Tên 3

Son

Phần Không Tên 5

Từng

Phần Không Tên 7

Tình Yêu Của Phụ Nữ

Untitled Part

Kem

Phần Không Tên 11

Sau Chia Tay

Untitled Part

Lời Anh Nói

Phần Không Tên 15

Thuốc Trị Mụn

Untitled Part

Chuyện Chiếc Áo Cũ

Phần Không Tên 20

Café

Phần Không Tên 22

Cô Ấy

Phần Không Tên 24

Anh

Phần Không Tên 26

Tranh Thủ

Em Nghĩ Sao Nếu Một Ngày Nào Đó Chúng Mình Lại Yêu?

Ốm

Nhớ Dai

Em

Chuyện Mỗi Người

Phần Không Tên 32

Nhường Nhịn

Tuổi Trẻ

Thành Phố Cũ

Chuyện Cũ Kể Lại

Untitled Part

Ở Bên Nhau

Phần Không Tên 39

Người Ấy

Có Những Ngày.

Chia Tay Hụt

Chuyện Yêu Đương

Sợ

Ông Lão Ăn Mày

Có Ai Bảo Phải Tin?

Cô Gái Nhỏ Trong Kỉ Niệm

Phần Không Tên 49

Đẹp

Café Đen

Phần Không Tên 52

Nỗi Lòng Của Đàn Ông

Đàn Ông Tốt

KHI NGƯỜI TA ĐÔI MƯƠI

Hiên

www.dtv-ebook.com

Con Gái

Có một kiểu con gái, yêu thì không yêu, nhưng lại cứ thích ngọt nhạt, đưa đẩy với người khác. Không có người nói chuyện cặp kè thì chán, nhưng cứ nói đến chuyện yêu đương lại chối lấy được. Bên cạnh lúc nào cũng thấy có bạn khác giới, thậm chí là mỗi hôm một anh, nhưng chẳng lâu bền. Cứ dăm ba bữa lại kêu cô đơn một lần, hỏi sao nhiều trai vây quanh vậy, không chọn đại lấy một người mà yêu. Thì đó, thế người ta mới bảo lắm mối tối năm không!

Có một kiểu con gái, quanh năm suốt tháng chỉ có một mình. Ăn một mình, cười một mình, nói một mình, buồn dĩ nhiên cũng chỉ một mình. Năm thì mười họa mới thấy ra đường cùng đám bạn. Thi thoảng đề cập đến chuyện yêu đương thì như lửa gặp nước, tắt ngúm không có lấy một tia hy vọng. Trong lòng đương nhiên cũng mơ mộng nhiều thứ lắm, nhưng hễ có bạn nam nào lại gần thì y như là nhím xù lông.

Có một kiểu con gái, mục tiêu sống là để yêu. Yêu anh kia được 1 tháng, up ảnh mặn nồng, nhiệt tình đủ kiểu, sang rạng sáng tháng thứ 2 thì thấy chia tay. Lần sau quen anh khác cũng được vài ba tháng, cũng lại check in, #withhim âm ỉ, gato thấy sợ. Rồi cũng vào một ngày đẹp trời, chia tay. Chẳng biết số lượng người yêu có đủ để đếm trên mười đầu ngón tay hay không, nhưng có khi mặt mũi người yêu cũng chẳng nhớ hết. Ấy thế mà yêu cứ như là chuyện hít thở mỗi ngày, ngừng yêu là chết vậy đấy.

Có một kiểu con gái, mới trải qua một mối tình, như dường như thấu trọn cả bể khổ tình yêu. Tháng ngày trôi qua, chỉ biết ôm trong mình một bóng hình, dẫu người ta chẳng quan tâm, mà bản thân lại bận tâm đến hao

gầy. Buồn hay vui, hạnh phúc hay đau khổ cũng chỉ vì một người. Không ít lần kể lại chuyện cũ mà tự cười chua xót, vốn cũng chẳng hiểu tại sao lại khắc cốt ghi tâm sâu sắc như vậy.

Con gái, có nhiều kiểu lắm, kể ra cũng chẳng thể hết, nhưng dù là sợ hãi với thứ tình cảm được gọi là tình yêu hay là sống chết với nó, thì họ vẫn luôn cô đơn và mong manh theo cách riêng của mình.

Họ không mạnh mẽ như họ tưởng, càng không độc lập như người khác vẫn thấy. Cái họ có chỉ là chiếc vỏ bọc tự tạo theo thời gian, chạm vào thì có vẻ cứng rắn nhưng hóa ra lại dễ dàng vỡ vụn với chỉ một sự tác động nhỏ.

Trong lòng họ , vốn có rất nhiều nỗi cô đơn, bản thân họ lại đi kèm với sự hoài nghi sẵn có. Thảng hoặc, họ còn chẳng biết cách nào để diễn tả sự trống rỗng của mình ngoài việc mỉm cười ngốc nghếch.

Nhưng con gái, vốn luôn rất yêu thương bản thân mình như vậy, thà là đơn độc còn hơn là kẻ bị bỏ lại đến lần thứ hai. Cho nên, nếu có ai muốn đến bên con gái, thì tốt nhất nên yêu thương chính mình, trân trọng họ hơn cái cách họ nâng niu bản thân.

Và trên hết là đừng bao giờ vẽ cho họ tương lai trước mắt, mà hãy dẫn dắt họ cùng chạm tay vào tương lai.

Con gái, vốn vẫn rất nhiều kiểu như vậy, vẫn tính cách khó chiều như thế. Nhưng kiểu nào thì kiểu, bởi vì là con gái nên chắc chắn rằng rồi ai cũng sẽ được an yên...

KHI NGƯỜI TA ĐÔI MƯƠI

Hiên

www.dtv-ebook.com

Khoảng Trống Mang Tên Anh

Em đã từng tâm niệm, chỉ cần có một cuộc sống như ý muốn thì tình yêu đối với em mà nói chẳng hề có nghĩa lí gì. Trong suốt khoảng thời gian khi chưa gặp anh, em là một cô gái chẳng hề biết đến cái gọi là nỗi buồn hay sự trống rỗng. Đôi khi, em thấy tim mình ngẩn ngơ trong phút chốc, mệt mỏi đôi chút rồi lại thôi. Em không đau lòng, cũng không mộng mơ vô ích, em chỉ đơn thuần làm mọi chuyện vì một cuộc sống tương lai theo ý mình.

Cho đến khi em gặp anh, không biết tự lúc nào em cho phép bản thân mình nghĩ rằng chuyện của anh chính là chuyện của em, cuộc sống của anh cũng chính là cuộc sống của em, nỗi buồn hay niềm vui cũng vậy, của anh cũng chính là của em.

Em bắt đầu yêu thương anh hơn cả bản thân mình, bắt đầu biết lo lắng, biết âu sầu, biết cả hạnh phúc cũng biết cả yếu mềm.

Em không phải một cô gái dễ vui vì những điều nhỏ nhặt trừ khi chúng đến từ anh. Em không hề dễ dãi, vì trước khi gặp anh, em chưa từng nghĩ sẽ yêu ai như vậy, sẽ ôm ai nồng nàn đến vậy, sẽ chia tay đau lòng đến thế.

Em chưa bao giờ làm phiền lòng người khác, cho đến khi em yêu anh, tất cả mọi thứ dường như đã thay đổi. Cả thế giới sâu muện, người em yêu hạnh phúc là đủ.

Cho đến một ngày, khi em đau lòng, anh bỗng dừng dừng như phần còn lại của thế giới, không yêu em, không ôm chặt em nữa.

Cho đến khi em hiểu rằng dù em có sẵn sàng bỏ tất cả mọi chuyện ở lại phía sau, anh cũng chẳng còn đủ quan tâm để níu giữ em ở lại.

Cho đến khi em nhận ra rằng, chân thành không phải lúc nào cũng tốt, tình yêu đâu phải là sự cố gắng từ một bên.

Mãi cho đến khi đau thương như vậy, em mới nhận ra bản thân mình đã thay đổi như thế nào.

Mãi cho đến khi một mình ôm lấy nỗi thương tâm không ai thấu như thế, em mới nhận ra điều quan trọng là bản thân nhất định phải quên đi anh, quên đi cái quá khứ vui thì ít mà đau khổ thì nhiều.

Em bây giờ, lại bắt đầu học cách sống vì chính mình, tiếp tục theo đuổi tương lai sự nghiệp, yêu thương bản thân mình và gia đình hơn bất cứ điều gì trên đời. Em bây giờ, đã không còn vì vương vấn đến anh của năm tháng cũ mà chìm vào hố sâu của bất hạnh.

Em không hạnh phúc, nhưng may mắn lại chẳng đau lòng.

Em không hi vọng, nên cũng đâu có thể vì điều gì không hay mà trở nên âu sầu vì thất vọng.

Niềm tin không có, nên cũng chẳng lo lắng nếu nó bị mất đi.

Bạn bè và mọi người xung quanh đều cảm thấy vui vì em đã trở lại là em của một thời vui vẻ. Nhưng đâu đó trong cuộc sống của mình bây giờ, em thấy trong lòng mình có rất nhiều khoảng trống, những khoảng trống mang tên "anh"...

KHI NGƯỜI TA ĐÔI MƯƠI

Hiên

www.dtv-ebook.com

Phần Không Tên 3

- Em giận à?
- Không, em không giận. Có gì mà phải giận.
- Ừ. Thế làm gì làm đi.
- Chẳng có gì để làm cả.
- Em ăn gì không?
- Không. Không đói.
- Muốn đi chơi không?
- Không. Lạnh lắm.
- Thế đi mua áo khoác nhé?
- Không. Tốn tiền lắm.
- Hay đi xem phim?
- *cáu*
- Không. Chán lắm. Phim không hay.
- Biết phim nào mà không hay?
- Người buồn cảnh có vui đâu bao giờ?

- Thế rồi cuộc em muốn gì???

một lúc sau

- Muốn anh...

KHI NGƯỜI TA ĐÔI MƯƠI

Hiên

www.dtv-ebook.com

Son

Hắn là người ta sẽ thấy kì lạ khi một chàng trai như tôi, lại hiểu rõ về son như thế. Cũng không có điều gì quá bất thường khi bạn sống cùng với một người nghiện son trong một khoảng thời gian dài.

Có một khoảng thời gian như thế, ở bất kì đâu trong nhà tôi cũng thấy vài vết son của em để lại, khi là trên miệng cốc, lúc chẳng may lại dính trên quần áo hay thậm chí là cả bát ăn cơm.

Em thích những tone màu thật đỏ vào những buổi tiệc tùng, tone cam hồng vào những ngày đi làm bình dị, thi thoảng thấy buồn em sẽ đánh tone màu trầm nhất mà mình có. Vì em yêu son, mà tôi lại vô cùng yêu em, hẳn là một phần nào đó, tôi cũng cảm thấy thích thú với những thỏi son.

Em có hẳn một bộ sưu tập son như vậy, cà đương nhiên rất nhiều trong số chúng chẳng bao giờ em đụng đến. Nhưng đôi lúc chỉ vì yêu, nên khả năng lớn là người ta sẽ muốn có được mà chẳng cần bận tâm xem chúng có hữu dụng hay không. Tình yêu cũng vậy, tôi yêu em vì em là chính em, chứ không hề bởi vì em yêu son, hay em yêu tôi hơn chính bản thân mình. Nên cho dù, nhiều năm sau đó, em không còn bên tôi nữa, tôi vẫn dành cho em thứ tình cảm sâu nặng nhất trong lòng mình.

Tôi hay mua son, cũng hay tìm hiểu xem loại son gì đang hot, màu nào là hottrend của mùa, hãng nào thì nhiều dưỡng, dòng nào thì lì màu. Bởi có lần tôi lỡ hôn em vào buổi sáng sau khi em make up để đi làm, hôm đó em chỉ dùng son dưỡng vì môi bị khô, cho nên tôi vô tình đã xóa sạch lớp son đó bằng môi của mình.

Em vừa nũng vì muộn làm, lại vừa phải đánh lại son. Kể từ đó, tôi học cách quan sát màu son em dùng để không khiến em bực dọc nữa.

Có thể đó là một việc vô cùng nhỏ bé, nhưng người tôi yêu tốt nhất là không nên vì tôi mà buồn phiền vì bất cứ điều gì.

Đã lâu rồi, trong ngôi nhà này vốn chẳng còn những vết son in dấu, cũng chẳng còn sự phấn khích kì lạ vì nhận được những thỏi son. Tôi cũng chẳng còn lo nghĩ phải quan sát xem người mình thương hôm nay dùng son màu gì, trông có thật phù hợp hay không.

Nhưng tôi vẫn thích son, bởi vì tôi biết người ấy có thể không còn thương tôi, nhưng niềm đam mê với son thì chưa bao giờ kết thúc. Đối với tôi, em cũng là một điều như vậy, hơn cả tình yêu, đó là một niềm đam mê bất diệt...

KHI NGƯỜI TA ĐÔI MƯƠI

Hiên

www.dtv-ebook.com

Phần Không Tên 5

- Từ ngày yêu anh, dùng tốn son quá à.
- Sao, yêu anh liên quan gì đến son của em?
- Thì suốt ngày anh cứ hôn em này, son trôi hết đi thì phải đánh lại chứ sao. Có hôm mới đánh xong lại hôn, hừm...
- Thế từ mai khỏi đánh son lúc đi với anh là được rồi.
- Không, thế sao được. Không đánh son anh không nhận ra em mất. Son là linh hồn của phụ nữ đó.

một lúc sau

- Em xuống nhà đi.

- Sao đó? Anh đến à?

mở cửa

- Son của em đây này, anh mua cho mấy loại luôn nhé, mấy màu khác nhau nữa nha. Tha hồ hôn nha.

hôn

KHI NGƯỜI TA ĐÔI MƯƠI

Hiên

www.dtv-ebook.com

Từng

Tôi từng có nghe một bài hát nghe mãi không chán, không phải vì nó phù hợp hay đúng với hoàn cảnh bản thân. Chỉ là, bài hát đó, vào một đêm mưa, tôi đã nghe cùng một người.

Tôi từng thích mùi hương, rõ ràng không phải dành cho tôi, nhưng lại gắn liền với một người rất đặc biệt, người ôm tôi vào lòng trong những ngày đông giá lạnh, người nắm bàn tay đưa tôi đi khắp phương trời.

Tôi từng yêu một đôi mắt đã từng chỉ nhìn thấy mình tôi. Dù ai có xinh đẹp đến thế nào, dù ai có tài giỏi ra sao. Đôi mắt ấy vẫn luôn cảm thấy tôi là người tuyệt vời nhất trên đời này.

Tôi từng yêu một con đường, nơi ấy có người công tôi suốt cả chặng dài. Nỗi mệt nhọc khi ấy lại hóa những bình yên.

Tôi từng yêu một ngày rất đổi bình thường, chỉ bởi ngày hôm đó là ngày đầu tiên chúng tôi gặp được nhau.

Tôi từng yêu rất nhiều điều như vậy, những điều vô cùng nhỏ bé như thế, chỉ bởi chúng gắn liền với anh.

Tôi từng yêu rất nhiều điều như vậy, đáng tiếc, mọi thứ khi ấy đã không còn dành cho riêng tôi nữa...

KHI NGƯỜI TA ĐÔI MƯỜI

Hiên

www.dtv-ebook.com

Phần Không Tên 7

...

ôm

- Này, nhẹ chút đi. Em khó thở quá.

- Thế để anh hô hấp nhân tạo cho em nhé!

- Anh định làm gì nữa, anh yêu em nhiều tới mức phải ôm chặt vậy sao?

- Ừ nhiều lắm, khó thở hả. Anh hô hấp nhân tạo nhé!

hôn

KHI NGƯỜI TA ĐÔI MƯƠI

Hiên

www.dtv-ebook.com

Tình Yêu Của Phụ Nữ

Nếu ai đó hỏi tôi rằng người đầu tiên của phụ nữ nên được tả như thế nào, tôi sẽ không ngần ngại mà cho rằng đó là người được phụ nữ tin tưởng và yêu thương rất nhiều.

Phụ nữ khi yêu, chỉ cần đàn ông muốn, họ sẽ luôn chiều. Nhưng không phải vì họ chiều, mà lại nghĩ họ dễ dãi. Trên đời này, tuyệt nhiên không có người phụ nữ nào dễ dãi, chỉ có người phụ nữ vì người đàn ông mình yêu mà trở nên đơn thuần. Và nếu như có người đàn ông nào đó đã có thể một lần đến bên người phụ nữ của mình, hãy ghi nhớ rằng họ đã yêu bạn rất nhiều.

Và tình yêu thuở đầu ấy cũng là thứ tình yêu điên cuồng nhất, đại dột nhất và đau lòng nhất. Nói như vậy, không có nghĩa là những người đàn ông tiếp theo trong cuộc đời họ sẽ bớt được tin tưởng hơn, bớt được yêu thương hơn. Bởi lẽ, phụ nữ khi đã trải qua rất nhiều đau khổ, bản thân họ sẽ tự động trở nên thận trọng hơn bao giờ hết và cố gắng cũng nhiều hơn bao giờ hết. Chẳng còn muốn là người bị bỏ lại, cũng chẳng muốn phải day dứt trong cái suy nghĩ rốt cuộc mình đã làm sai ở đâu, mình không tốt chỗ nào. Chính những người phụ nữ, ở thời điểm này, là những người đáng được trân trọng nhất. Vì rằng khi họ mở lòng để đến với bạn trong lần tiếp theo của chuyện yêu đương. Nghĩa là với họ mà nói, bạn thật sự đã khiến họ tin tưởng, khiến họ cảm động, khiến họ muốn yêu thêm lần nữa và lại tin rằng chuyện tình yêu vốn luôn chỉ nhiều khổ đau như họ vẫn tưởng lâu nay...

KHI NGƯỜI TA ĐÔI MƯƠI

Hiên

www.dtv-ebook.com

Untitled Part

...

- Em nghĩ mỗi ngày mình nên bớt yêu anh đi một chút thay vì càng lúc càng yêu anh nhiều thế này. Nếu không sau này chia tay, em sẽ buồn lắm.

- Em sao vậy? Em tốt nhất nên bỏ ý định ấy đi. Chúng mình yêu nhau đâu có phải chỉ để nói lời chia tay đâu!

KHI NGƯỜI TA ĐÔI MƯỜI

Hiên

www.dtv-ebook.com

Kem

Hồi 10 tuổi, hai đứa gom góp tiền thừa ăn sáng mới đủ để rủ nhau mua một chiếc kem ốc quế. Khổ nỗi cả hai đều chỉ thích ăn phần kem, thi thoảng lừa nhau khắp sân để tranh giành, cuối cùng kem chảy hết. Hai đứa chỉ biết nhìn nhau mà mếu máo. 16 tuổi, bố dạy con trai phải biết nhường nhịn con gái, cho dù bề ngoài mạnh mẽ hay tính cách độc lập, con gái vẫn chỉ là con gái, chỉ ưa nhẹ nhàng thôi. Thế là từ đó trở đi, cho dù dư tiền mua hai chiếc nhưng lúc nào cũng chỉ mua một. Nó ăn kem, mình ăn ốc quế. Ra cái vẽ đàn ông. Có lần nó hỏi: "Trước thích ăn kem lắm mà? Sao không mua hai cây? Có phải sợ tốn tiền không?". Ngược chín mặt trả lời: "Đàn ông rồi, ai thích ăn kem nữa. Chỉ có con nít mới thích ăn kem thôi". Nó gõ cho một cái vào đầu kêu "Cốc" một phát. Như thằng đàn ông thế này, mà sao lúc nào cũng luôn muốn bảo vệ, nhường nhịn nó thế không biết!

20 tuổi, nó biết yêu lần đầu. Từ một đứa như con trai, bỗng trở nên điệu đà thấy ớn. Không phải nó không xinh, chẳng qua lâu nay quen cái kiểu chỉ mình mình thấy vẻ xinh đẹp của nó, nên giờ có thằng con trai khác được thấy lại không chịu được. Lúc nào cũng quát, cũng chê bai nó. Có lần mua kem cho ăn, nó hỏi, "Tóc này xinh không? Mai đi chơi với K làm tóc này nhé, hihi". Bỗng tức sôi máu: "Nhìn như con điên, K với cùng cái gì. Nó không thích H đâu. Như con trai thế, làm kiểu gì vẫn xấu thôi!". Cái kem phi thẳng vào mặt. Nó giận, nguyên một tuần trời kem mua bao nhiêu cũng chẳng thèm ăn. May mà một hôm xe hỏng, mới có cơ đưa đi học. Thế mới lành...

25 tuổi. Hai đứa vẫn thường đi ăn kem với nhau. Lúc nào cũng chỉ gọi một cái, ăn hết cái này lại gọi cái khác. Nó hỏi:" Sao C chưa yêu ai? Gay à. Hahaaa!" Mặt ngây ngô trả lời:" Yêu như H thì yêu làm gì. Yêu mãi có thấy ai đi ăn kem cùng đâu. Đã thế còn không được tụi nó nhường kem. Vì H đấy, nên mới chưa có người yêu. Thi thoảng cuối tuần đi cùng nhau thế này còn ai dám lại gần hahaa!". " Nói thế hóa ra C không yêu ai vì H à. Haahaaa, thế cả đời cứ vậy đi. Chỉ thích C thôi, chàng trai ăn ốc quế." Nói xong xoa đầu mình như con nít. Cũng gật đầu"Ừ, thế cũng được..."

28 tuổi, H đi lấy chồng. Thằng đó không ăn ốc quế cho cô ấy, cũng không dẫn cô ấy đi ăn kem. Đám cưới cô ấy xong, bỏ đi ăn kem một mình. Lần này gọi rất nhiều, chỉ ăn mình kem, cho đã 12 năm trời chỉ ăn ốc quế vì ai đó. Hóa ra, kem chẳng ngon như tưởng tượng. Thà là ăn ốc quế mà có H ở bên, còn hơn được ăn kem mà không còn cô ấy đi cùng.

...

Tháng 10, trời còn rực lửa. Có một mối tình trôi qua như thế. Thịnh thoảng, con người ta cứ ngốc nghếch đến đau lòng như vậy. Một câu nói thôi, biết đâu đã sánh vai cùng cô ấy trong lễ đường ngày hôm đó, nhỉ?

KHI NGƯỜI TA ĐÔI MƯỜI

Hiên

www.dtv-ebook.com

Phần Không Tên 11

...

- Anh mệt rồi. Chúng mình ngủ nhé.

- Anh ngủ trước đi, em thức lát nữa rồi ngủ sau nha.

- Thế lúc nào em ngủ thì anh ngủ.

- Em chưa buồn ngủ mà, anh mệt thì ngủ đi. Sao cứ bắt em ngủ trước hoài vậy.

- Anh mà ngủ thì sẽ không ai nói chuyện với em. Mà anh cũng không thích em nói chuyện với người khác. Như vậy em sẽ cảm thấy cô đơn, mà anh không muốn người anh yêu phải cô đơn chút nào cả.

- Vâng ! Thế chúng mình ngủ nha anh.

hihi

KHI NGƯỜI TA ĐÔI MƯƠI

Hiên

www.dtv-ebook.com

Sau Chia Tay

Phụ nữ sau chia tay, được chia làm hai kiểu. Kiểu thứ nhất là trở nên ồn ào quá mức cần thiết. Facebook sẽ liên tục update mọi hoạt động ăn chơi, nhảy múa, ca hát. Thường xuyên check in bar sà, bắt đầu học hút thuốc, uống bia rượu, mua sắm thả ga, đi du lịch, vui hết cỡ cùng bạn bè, thậm chí xăm vài hình lên người để đánh dấu cuộc sống bước sang một trang mới. Gần gũi với đám đàn ông nhiều hơn, bắt đầu xây dựng những mối quan hệ mới, bắt đầu học cách sống thoải mái, sống Tây, tóm lại là cái cách mà trước khi chia tay người yêu không có dịp để sống. Vì sống như vậy, thì sợ người yêu nó bỏ, nó buồn, nó không vui.

Kiểu thứ hai là trở nên lẳng lặng hơn bao giờ hết. Thi thoảng viết vài status thể hiện cảm xúc rằng mọi chuyện vẫn ổn, có chuyện này chuyện kia rất vui. Cuộc sống rất yên bình, phẳng lặng, không có điều gì đáng để ai khác phải bận tâm cũng như cần một ai khác bận tâm đến mình. Hoặc có vài người thì im lặng đến đáng sợ, năm thì mười họa mới thấy up một bức ảnh xinh đẹp, tóc cũng đã đổi kiểu, gu thời trang cũng khác đi, chuyên tâm vào công việc và cuộc sống, biết yêu thương bản thân mình hơn rất nhiều. Dù là kiểu thứ nhất hay kiểu thứ hai thì họ đều muốn chứng tỏ là mình vốn rất ổn. Sự ra đi của một người nào đó, đối với họ không hề có ý nghĩa gì sâu sắc. Bằng cách nào đó, họ vẫn cười và sống vui vẻ khi không có sự hiện diện của ai đó kề bên, đến mức người khác cảm thấy bất an với chính niềm vui của họ. Người thì bàng hoàng cho rằng sao họ mạnh mẽ thế, người thì ngờ vực nụ cười đó có phải tận con tim? Nhưng chỉ có lòng họ mới hiểu rõ những nỗi buồn thấu tâm can khó khăn đến mức nào. Vì vậy, họ chọn cách vui vẻ để thể hiện nỗi lòng của mình. Phụ nữ ở thời điểm này

khó lòng có thể yêu một ai đó thật tâm. Bởi một lần thất bại sẽ khiến cho nỗi đau còn mãi. Cho nên, để chạm được vào trái tim của một người phụ nữ từng trải thật sự không hề dễ dàng. Những người phụ nữ như vậy, họ vốn không cần biết bạn sẽ yêu họ nhiều bao nhiêu, đơn giản bạn chỉ cần cho họ thấy bạn kiên nhẫn đến thế nào.

Quên đi hay yêu thương, đều cần có một khoảng thời gian nhất định. Quan trọng, bạn có đủ nhẫn nại để chờ đợi họ hay không. Bởi vì chỉ cần có chân thành, cánh cửa đã đóng chặt cũng sẽ lại hé mở...

KHI NGƯỜI TA ĐÔI MƯƠI

Hiên

www.dtv-ebook.com

Untitled Part

...

- Khi nào thì chúng mình hết thương nhau hả anh?
- Anh biết sao được. khi nào chán thì thôi.
- Thế khi nào anh sẽ chán em vậy?
- Không biết nữa.
- Sao lại không biết. Phải biết chứ !
- Thì có ai trên đời này biết được bao giờ mình sẽ chết đâu. Khi nào còn sống thì còn thương đó, được chưa? Hả cô gái?

ôm

KHI NGƯỜI TA ĐÔI MƯƠI

Hiên

www.dtv-ebook.com

Lời Anh Nói

Là đàn ông, ai chẳng mang trong mình chút ham muốn. Nhưng anh muốn em hiểu chúng mình ở bên nhau trước hết là vì tình yêu, chứ không phải vì dục vọng. Em có thể không tin, nhưng đó là sự thật. Ngủ với nhau thì dễ, có được tâm hồn nhau mới khó. Đàn bà ở ngoài kia rất nhiều, nhưng không phải ai cũng khiến anh có cảm giác muốn che chở mỗi khi ôm vào lòng, lắng nghe từng hơi thở, lắng nghe từng nhịp đập con tim và mỗi khi khẽ nhìn gương mặt người, mái tóc dài lòa xòa trước mặt khi say giấc ngủ. em đừng bao nghĩ, ngủ với nhau là một lời hứa, cũng đừng cho rằng nếu em đã từng với một người trước đó thì sẽ không ai trên đời này thương em. Điều đó chỉ chứng tỏ rằng em đã từng yêu một ai đó rất nhiều và hẳn là sau khi bị bỏ rơi em đã rất đau lòng và mất niềm tin vào cuộc đời nhiều lắm. Nhưng anh cho rằng những cô gái như vậy, nên được yêu thương chứ không phải là bỏ mặc.

Anh không bao giờ muốn để em cảm thấy rằng, tình dục là điều kiện khiến anh yêu thương và chiều chuộng em hơn. Anh không muốn để người mình yêu phải suy nghĩ về tình yêu và mọi thứ về nó theo một cách lệch lạc như vậy.

Tình yêu vốn là điều tuyệt vời, nhưng nhiều kẻ vì muốn lợi dụng cái thứ tình đó để có được thứ tình khác thì lại vô cùng tồi tệ. Anh không phải họ, anh muốn yêu em chân thành trước hết và khi em cảm nhận được tình cảm của anh từ trái tim, em sẽ đáp lại anh bằng tất cả nồng nhiệt.

Em biết không, anh thích cái cảm giác vuốt ve khuôn mặt em, khẽ đưa tay vuốt mái tóc lòa xòa trước trán rồi nhẹ ôm em vào lòng chìm sâu vào

trong giấc ngủ, mỗi hơi thở đều cảm thấy có nhau. Hoàn toàn không phải vì những giây phút hoang lạc trong dự vọng, nó chỉ khiến con người ta hưng phấn chứ không đem lại bất kì một thứ cảm xúc chân thật nào từ con tim. Anh yêu em, vì em chính là em. Anh nuông chiều em, vì em đáng được như vậy. Chứ không phải vì em đã cho anh tất cả, ngay cả thứ quý giá nhất của đời mình.

Em có thể cho rằng anh đang bạo biện, cũng không sao. Nhưng anh thương em nhiều hơn cả những điều em đã thấy. Đừng lo lắng, nếu một ngày chúng mình không còn có thể ở bên nhau, bởi cuộc đời đôi lúc sẽ không được như những gì mình mong muốn. Và nếu điều đó xảy ra thì anh vẫn luôn tin rằng, người con gái của anh bây giờ là người đáng được yêu thương, vì con người em, vì tính cách em, thậm chí là quá khứ của em có như thế nào, em mãi tin rằng cuộc đời này, em là cô gái đáng được trân trọng nhất...

KHI NGƯỜI TA ĐÔI MƯƠI

Hiên

www.dtv-ebook.com

Phần Không Tên 15

- Anh ơi!

- Oi. Anh đây.

- Anh thấy em cười có xinh không?

- Sao lại hỏi gì nữa rồi? Trên mạng lại có vụ gì sao?

- Thì người ta bảo phụ nữ đẹp nhất khi cười đó. Em cười có đẹp không anh?

- Không...

- Thế em đẹp nhất lúc nào? *mếu*

- Tất cả mọi lúc !

hôn

KHI NGƯỜI TA ĐÔI MƯƠI

Hiên

www.dtv-ebook.com

Thuốc Trị Mụn

Có một dạo, chỗ tôi ở nổi lên một loại kem trị mụn "thần thánh". Giá của loại kem này cũng khá phải chăng, hộp túi tiền, mùi lại rất thơm. Theo lời của những người từng dùng thì hiệu quả tức thì, da dẻ mịn màng chẳng còn thấy mụn đâu.

Loại kem này được rất nhiều người sử dụng và phản hồi rất tốt. Tuy nhiên cũng chẳng loại trừ một số người không hợp, gây kích ứng da, nhưng chỉ là thiểu số.

Nhờ đó, rất nhiều người nhập loại kem này về bán. Trước chỉ có một vài nơi có, thì nay đã tràn ngập trên facebook, đôi lúc chẳng còn biết lựa chọn nên mua ở đâu.

Có một cậu bạn cũng sử dụng loại kem này, ban đầu da dẻ rất mịn màng, mụn cũng bớt. Nhưng vài ngày sau, da bắt đầu mọc mụn ẩn. Khi hỏi người bán hàng, thì nhận được câu trả lời là phải dùng hai tuần mới thấy hiệu quả. Cậu ta tiếp tục dùng và kết quả là mụn ngày càng mọc nhiều hơn và lan đầy mặt.

Đến nước này, cậu đành phải đi khám bác sĩ da liễu, để tiến hành trị liệu.

Bài học số 1:

Lời nói của số đông chưa hẳn là đúng. Bởi bên cạnh số đông còn tồn tại số ít. Bạn sẽ không bao giờ biết được mình thuộc loại nào, cho nên trước khi tin lời của bất kì ai, nên suy nghĩ cẩn trọng.

Bài học số 2:

Mỗi người sinh ra đã có sẵn một AND khác nhau, một khuôn mặt khác nhau, tóm lại là hoàn toàn khác nhau. Cho nên không thể đem câu chuyện của người này ra để lấy kinh nghiệm cho câu chuyện của người khác. Cuộc sống của mình chính là của mình, Câu chuyện của mình chính là của mình. Thay vì nghe ai đó khuyên can, trước hết nên tự tìm câu trả lời của chính bản thân mình trước đã.

Bài học số 3:

Làm gì cũng phải có tâm, nhưng đi kèm với tâm là phải có tri thức. Nghề gì cũng vất, một ông thợ rèn sẽ chẳng thể làm ra được cái búa nếu như ông ấy không được học qua quy trình để tạo ra nó. Lao động chân tay hay ngồi bàn giấy đều phải có đạo đức và hơn hết là năng lực. Nếu không sẽ gây ra hiểm họa khôn lường.

Bài học số 4:

Những thứ ngọt ngào và dễ dàng bao giờ cũng tiềm ẩn những điều bất ngờ nhất. Mà hầu hết nó thiên về hướng tiêu cực nhiều hơn. Cho nên khi nhận được một bông hoa, đừng vội mừng, rất có thể đó là loại hoa ăn thịt người.

KHI NGƯỜI TA ĐÔI MƯƠI

Hiên

www.dtv-ebook.com

Untitled Part

...

- Anh chán em rồi?

- ??? Sao thế, em có hư đâu??? Em ngoan mà.

- Không, anh không muốn yêu nữa.

- Anh muốn chia tay à?...

- Không, không yêu nữa, cưới đi, chán yêu rồi !

hôn

KHI NGƯỜI TA ĐÔI MƯƠI

Hiên

www.dtv-ebook.com

Chuyện Chiếc Áo Cũ

Vài năm trước tôi có mua một chiếc áo mà thời điểm lúc đó đang là một xu hướng rất thịnh hành với cái giá khá cao. Những năm sau, xu hướng thời trang liên tục thay đổi, tôi không còn mặc chiếc áo ấy nữa.

Mùa đông năm nay, chiếc áo đó lại quay về thời kì huy hoàng của nó. Tất cả mọi người đều thi nhau săn lùng. Tôi bắt đầu tìm lại chiếc áo bằng cách lục tung mọi đồ đạc trong nhà. Khó khăn lắm mới có thể tìm ra thì đáng tiếc là chiếc áo không còn vừa vặn nữa.

Bài học số 1:

Những thứ đẹp thường dễ bị lỗi mốt, đơn giản vì tiêu chuẩn của cái đẹp thay đổi theo thời gian. Chỉ có những thứ giản dị là bền vững, vì những thứ không đi theo xu hướng sẽ không bao giờ hết thời cả.

Bài học số 2:

Thời điểm là thứ không an toàn, thứ chúng ta yêu thích ở lúc này hoàn toàn không phải là thứ chúng ta sẽ yêu thích cả đời. Cho nên, nếu ai đó không còn thương bạn nữa, đó là điều dễ hiểu. Không có gì đáng bận tâm, đó là tâm lí chung của con người.

Bài học số 3:

Người ta hay lo ngại về những mối quan hệ cũ, điều đó là có thật. Nhưng đừng lo, vì con người ai cũng phải thay đổi, cảm xúc vẹn nguyên không có nghĩa là mối quan hệ giữa hai người cũng còn nguyên vẹn.

Những thứ được gọi là cũ, vốn vì nó không còn thích hợp. Cho nên, đừng bao giờ để tâm quá nhiều ở những mối quan hệ cũ, ngoài cảm giác ra thì nó rỗng tuếch, chẳng còn gì.

KHI NGƯỜI TA ĐÔI MƯƠI

Hiên

www.dtv-ebook.com

Phần Không Tên 20

...

- Lạnh quá anh nhỉ !

ôm từ phía sau

- Anh xin lỗi.

- Sao lại xin lỗi, lạnh đâu phải lỗi của anh.

- Ừ, nhưng anh xin lỗi. Xin lỗi vì đã không đến sớm hơn. Để em phải một mình lẻ loi giữa cái lạnh lẽo của cuộc đời. Anh xin lỗi vì đã để em bơ vơ trong suốt những mùa đông vừa qua. Em đừng lo, anh sẽ ở đây, ở đây mãi, bây giờ và cả sau này nữa. Anh hứa sẽ không bao giờ để em phải chịu những cơn gió mùa một mình, để em phải cảm thấy cô độc giữa cuộc đời này...

KHI NGƯỜI TA ĐÔI MƯƠI

Hiên

www.dtv-ebook.com

Café

Ngày đó, chúng mình còn là sinh viên nghèo. Làm gì có tiền mà vào những nơi sang trọng. Thèm café cũng chỉ dám dắt nhau ra giữa phố, gió trời thay điều hòa, nhâm nhi ly café vỉa hè, vài câu chuyện to nhỏ, thế mà cũng vui.

Bây giờ, kiếm được chút tiền, bắt đầu học đến những nơi sang trọng, ly café bé xíu mà đắng ngắt, cái mùi vị còn thua xa café của bà chủ béo ngày xưa. Thi thoảng đi vài nơi cũng có chỗ ngon đến xiêu lòng. Nhưng suy đi tính lại café vỉa hè năm ấy vẫn cứ là ngon nhất trong cuộc đời. Bởi lẽ, café đó uống cùng với người khiến mình thấy vui.

Hơn một lần trong đời muốn quay lại nơi chốn cũ ấy, mà sợ nhân duyên cuộc đời lại khiến ta gặp nhau. Nói không nói, cười chẳng cười, chỉ thấy ngại ngùng, e dè trên nét mặt nhau. Chỉ thấy buồn mãi vì câu chuyện đôi mình, sóng gió cuộc đời âu cũng đã cùng nhau mà vượt qua, chẳng biết vì điều gì rồi lại xa cách. Những điều tốt đẹp bây giờ muốn dành cho nhau khi ấy, cuối cùng lại hóa thành gió mây.

Giá như anh còn đây, tình mình còn đấy thì ngày hôm nay chắc hẳn đã được cùng nhau đến những chốn yên vui, dù café có đắng thì lòng cũng vẫn thấy ngọt, vỉa hè bình dân hay nhà hàng sang trọng cũng vẫn thấy ấm êm.

Nhưng rồi, mọi chuyện cũng đã qua. Có tiếc thương chi, cũng đã trôi vào dĩ vãng. Tình còn đó nhưng người còn đâu? Điều gì không thay đổi được, cũng đừng nên suy nghĩ quá nhiều. Chỉ tiếc, bản thân ngày ấy đã không dám cố gắng nhiều hơn, hoặc giá như đừng vì cuộc sống mà đánh

rơi nhiều thứ như vậy, thì ngày hôm nay chắc vẫn có thể cùng nhau uống một ly café vỉa hè...

KHI NGƯỜI TA ĐÔI MƯƠI

Hiên

www.dtv-ebook.com

Phần Không Tên 22

...

- Này, anh có thấy không?

- Thấy gì hả cô gái?

- Tay anh to hơn tay em, cả chân nữa, vai cũng rộng hơn nữa. Kì lạ quá, anh nhỉ

- Có gì kì lạ đâu. Trên đời này, cũng có nhiều người đàn ông khác tay nhỏ hơn tay em, bàn chân cũng thế, thậm chí là cả vai. Nhưng chúng mình rất cuộc lại ở bên nhau như thế này, là vì ông trời đã sắp đặt để ta ở bên nhau. Như vậy, việc tay anh to, bàn chân anh cũng to và bờ vai anh rộng mới có ý nghĩa đấy.

- Ý nghĩa gì vậy anh?

- Là để anh có thể che chở cho em bằng bất cứ giá nào. Khi em nắm tay anh, khi chân em đặt lên bàn chân anh, và kể cả khi em mệt mỏi cần một nơi để dựa vào, cô gái ạ!

KHI NGƯỜI TA ĐÔI MƯƠI

Hiên

www.dtv-ebook.com

Cô Ấy

Cô ấy khác rồi, không còn khóc nữa. Nhìn thấy anh cũng không còn là đôi mắt buồn như trước, có thể cười trước mặt anh mà không hề ngần ngại, có thể tự nhiên như anh vốn chẳng hề tồn tại.

Cô ấy thực sự đã rất khác, son môi đỏ hơn hồi yêu anh rất nhiều, ăn mặc cũng kín đáo và lịch sự, vẻ xinh đẹp thuở con gái chỉ còn lại nét quyến rũ của sự trưởng thành.

Cô ấy đã biết uống cái thứ men đắng chát, từng ngỡ ngần bởi luôn cho rằng thứ đồ uống đó chỉ dành cho cánh đàn ông các anh.

Cô ấy đã biết buông lời ngọt nhạt với những người đàn ông xung quanh, biết cười đúng lúc, khóc đúng chỗ, khiến cho họ phải lòng đến ngất ngây.

Cô ấy, chẳng còn như xưa nữa, chẳng còn yêu anh đến điên dại.

Cô ấy, chẳng còn là người yêu anh một thời thanh xuân non trẻ.

Đã không còn dùng nước mắt để làm vũ khí, dùng nỗi buồn để chiếm lấy yêu thương từ anh.

Cô ấy, bây giờ, nụ cười là niềm vui nhưng cũng chính là nỗi buồn. Chống đỡ cuộc đời bằng chính những niềm đau. Mà sâu trong tâm cam là cả ngàn nỗi tổn thương mặn chát, đã không còn có thể cất lên thành lời.

Hôm nay anh gặp cô, buồn mà cũng vui. Buồn vì người mình yêu nay chẳng còn yêu anh nữa. Vui vì người anh từng thương đã không còn buồn nữa.

Ấy thế mà chiều hôm nay chẳng vì sao anh lại uống nhiều lắm, uống cạn cả một mối tình lỡ tay đánh rơi vào một sáng đẹp trời nào đó giữa đường đời...

KHI NGƯỜI TA ĐÔI MƯƠI

Hiên

www.dtv-ebook.com

Phần Không Tên 24

...

- Nói gì đi

- Nói gì?

- Bất cứ điều gì?

- Vì sao?

- Vì muốn nghe giọng em!

...

KHI NGƯỜI TA ĐÔI MƯƠI

Hiên

www.dtv-ebook.com

Anh

Anh không phải là chàng trai có 135k thì sẽ mua cho em chiếc áo 130k, cũng chẳng phải chàng trai có khả năng luôn làm em cười và chẳng bao giờ để em phải chờ đợi.

Anh, đơn giản chỉ là người yêu em rất chân thành.

Anh, đương nhiên cũng rất mong muốn có thể biến em thành cô gái hạnh phúc nhất thế gian này, cũng rất muốn dành tặng cho em những điều tốt đẹp nhất trên đời. Mà cuộc đời thì bất tận, trong khi bản thân lại bất lực. Anh chỉ có thể lo cho em ăn no, mặc ấm, trời mùa hè sẽ không khiến em tỉnh giấc chỉ vì mất điện, trời mùa đông nếu em lạnh sẽ ôm em vào lòng mà sưởi ấm, lúc em buồn có thể kiên nhẫn ở bên đợi em mở lòng chia sẻ, khi em khóc chẳng ngại chiếc áo mới mua mà để em lau nước mắt.

Anh chỉ có thể như vậy, thôi em.

Vì với anh, tình yêu không phải chỉ có hạnh phúc, đôi lúc phải có chút cay đắng, đau khổ thì ta mới cảm nhận được niềm vui, ngọt ngào. Phải có nước mắt thì mới có nụ cười, phải có tan rời mới có hợp, phải có buồn rồi mới có níu, phải lơ đễnh lạc mất nhau thì mới biết trân trọng.

Anh không hoàn hảo, em cũng vậy. Nhưng đó chính là lí do mà chúng ta nên ở bên nhau, để khiến cho tình yêu này, cuộc sống này, có thể mỗi người cùng bù đắp một chút trở nên là điều hoàn hảo nhất trên đời...

KHI NGƯỜI TA ĐÔI MƯƠI

Hiên

www.dtv-ebook.com

Phần Không Tên 26

...

- Vì sao lại thích em?

- Vì thích thế.

- Em xấu tình, đầu óc lại chậm chạp, chỉ biết rửa bát mà không biết nấu ăn. Đã thế còn kén ăn, trứng chỉ ăn lòng trắng không ăn lòng đỏ, vì sợ béo nên chỉ húp nước mì...blah blah. Nhiều tật xấu như vậy, lại còn hay ghen tuông vợ vẫn. Sao lại thích em?

- Em còn không biết sao? Là vì anh tốt tính, đầu óc lại nhanh nhẹn, chỉ thích nấu ăn mà không thích rửa bát, chỉ ăn được lòng đỏ mà không biết ăn lòng trắng trứng, chỉ thích ăn mì chứ không thích húp nước. Cái gì cũng tốt, tính tình lại bao dung. Chúng mình ghép lại với nhau là thành một cặp hoàn hảo quá còn gì. Bảo sao không thích cho được đây!

- Sao lúc nào anh cũng nuông chiều và dành cho em những điều tuyệt vời nhất như vậy?

- Bởi anh sợ lắm, sợ một ngày cuộc đời đẩy ta xa rời nhau. Anh sẽ chẳng còn cơ hội làm cho em những điều tuyệt nhất nữa, anh sợ bản thân mình lúc đó sẽ hối hận vì đã không đủ khả năng để dành cho em những điều hạnh phúc nhau những cô gái khác trên đời này.

...

KHI NGƯỜI TA ĐÔI MƯƠI

Hiên

www.dtv-ebook.com

Tranh Thủ

Tranh thủ lúc còn xinh đẹp, thì phải cười nhiều vào, chụp thêm vài bức ảnh để mà lưu giữ tuổi trẻ. Ở độ này, bụng dạ cũng đang còn tốt, tranh thủ ăn thêm vài món ngon, tập uống thêm chút bia rượu, không chừng lại giúp ích cho công việc sau này.

Đang còn trẻ, dáng còn đẹp, da dẻ còn hồng hào, khỏe mạnh, phải tranh thủ ăn mặc thật phong cách, make up thật lung linh mới có thể nhận được nhiều lời tán dương từ mọi người, và được nhiều chàng trai theo đuổi nữa.

Trí nhớ cũng còn tốt, đang còn biết nỗ lực, nhiệt huyết hay năng lượng đều có cả, cho nên tranh thủ mà phấn đấu, mà cố gắng để đạt được nhiều thành công.

Cuộc sống cũng vậy, mà sự nghiệp cũng thế. Tuổi trẻ không phải chỉ để yêu, chẳng may có bị bồ đá cũng đừng âu sầu khóc lóc hay than thân trách phận. Tuổi trẻ là để mỉm cười trước sóng gió, vui tươi với cuộc đời. Vấp ngã rồi lại đứng dậy, thất bại rồi sẽ thành công, đêm dài đến mấy thì mặt trời cũng phải mọc, đau khổ rồi cũng đến lúc phải nhường chỗ cho hạnh phúc. Không việc gì phải ủ rũ cả, cười cái coi!

KHI NGƯỜI TA ĐÔI MƯƠI

Hiên

www.dtv-ebook.com

Em Nghĩ Sao Nếu Một Ngày Nào Đó Chúng Mình Lại Yêu?

Chẳng sao cả. Tình yêu mà, có phải chuyện lên kế hoạch được đâu. Ngày mai chúng ta sẽ gặp những ai, họ như thế nào, đó còn là điều chúng ta không thể quyết định, huống gì là chuyện tình yêu. Có rất nhiều chuyện chúng ta không thể miễn cưỡng bản thân được, đến là phải nhận, đi là phải buông. Khi chúng ta trưởng thành rồi, chúng ta sẽ hiểu miễn cưỡng chẳng đem lại gì ngoài đau khổ, cho nên hãy chấp nhận nó, như một chuyện vô cùng hiển nhiên ấy, kiểu một ngày có 24 giờ, một năm có 365 ngày vậy.

Khi người ta còn trẻ ấy mà, người ta cứ cố tình làm rất nhiều chuyện vô ích. Chẳng hạn như một người đã quyết tâm ra đi, nhưng mình lại cứ gắng gượng níu giữ. Rồi thì sao chứ, một cái gương đã vỡ có lắp cách nào thì những dấu vết của sự đổ nát vẫn còn ở nguyên đó thôi. Sau này, nếu nó lại vỡ, chắc chắn nó còn vỡ nát, vỡ vụn hơn thế nữa. Kết quả thế nào? Chẳng phải người đau lòng nhất vẫn cứ là mình hay sao. Nhưng dù sao, đó cũng là một giai đoạn mà bất kì ai cũng phải trải qua trong cuộc đời của mình thôi. Bởi có mất mát mới biết trân trọng, có đau lòng mới có thể cảm nhận được hạnh phúc, có nông nổi thì mới có thể trưởng thành.

Như chúng ta lúc này cũng vậy, chúng ta có thể làm gì nếu như một người nào đó lại đến và rồi rời bỏ ta đi mà không có lí do nào? Ở cái tuổi này ấy mà, khi đã quen với sóng gió cuộc đời rồi thì chúng ta chẳng còn cách nào khác ngoài việc kết thúc nỗi buồn của mình bằng một cái thở dài. Vì chúng ta bận lắm, chúng ta còn phải bận rộn kiếm sống, còn phải lo lắng cho sức khỏe của bố mẹ mỗi ngày đang già đi, còn phải lo đến ánh mắt của sếp mỗi ngày, còn phải lo ma chay cưới xin của những người thân quen hàng tháng. Chúng ta, chẳng còn đủ thời gian mà buồn nữa.

Bây giờ ấy mà, chúng ta chỉ có thể buồn ngủ thôi. Nỗi buồn dù có sâu sắc đến mức nào, thì cũng chẳng so sánh được với sức nặng của hai mí mắt. Cho nên, em chắc mình chẳng nên lo nghĩ chuyện nếu như có ai đó đến và muốn ở bên mình lắm đâu. Cuộc sống một mình nhiều lúc cũng quá mệt mỏi rồi không phải sao. Nếu là người phải đến thì hãy đón nhận thôi. Còn việc họ ở lại bao lâu cũng chẳng quan trọng nữa. Chúng mình, chẳng phải đã từng là người bị bỏ lại hay sao?

Nhưng mà, sau tất cả mọi chuyện, chúng mình vẫn ổn đấy mà!

Về câu chuyện của một người đã ra đi rồi quay trở lại. Em nghĩ thế nào?

Em không biết nữa. Cá nhân em mà nói, lúc nào cũng mạnh miệng với lũ bạn rằng dù có quay trở lại, em cũng chẳng thêm yếu lòng đâu. Bởi bây giờ em khác rồi, em chẳng còn yêu anh ta nhiều như xưa nữa. Anh ta giờ cũng đã khác, việc quay trở lại đâu thể nào dễ dàng giống trước kia.

Nhưng rồi trong thâm tâm ấy mà, em hiểu rằng mọi chuyện sẽ chẳng như vậy đâu. Nếu anh ta có quay trở lại em chắc chắn bản thân mình sẽ lại yếu mềm thôi. Vì cô đơn không khiến người ta mạnh mẽ hơn, nó chỉ tạo ra một vỏ bọc hoàn hảo. Giống như trong vật lí ấy, nếu anh biết trọng tâm của một vật, thì dù cứng rắn cỡ nào, chỉ một cái chạm nhẹ cũng vỡ tan. Con người cũng vậy thôi, và người cũ thì luôn hiểu rõ mình nhất còn gì.

Mà anh biết không? Khi em trong giai đoạn lừng chừng nhất của cuộc đời, cái thời điểm mà người ta bỏ em đi, cái khoảnh khắc mà em chẳng còn có thể tin bất cứ ai hay bất cứ điều gì trong cuộc đời nay, khoảng thời gian mà em chẳng biết làm gì ngoài khóc lóc và buồn bã ấy. Rất nhiều lần em tự nhủ với lòng mình rằng rồi anh ta cũng quay lại thôi. Chúng em rồi sẽ thương nhau trở lại, cùng nắm tay nhau đi hết con phố rồi cảm thấy chưa đủ lại ngược thêm một vòng. Em cứ chiêm bao trong cái hi vọng viễn vông đến gốc ghếch vậy đấy.

Sau đó em sẽ làm gì à? Đương nhiên là em sẽ trả thù anh ta rồi, nhưng mọi chuyện chỉ là trong suy nghĩ, em biết mình vẫn yêu anh ta nhiều như thế nào, mà có dễ dàng gì để làm tổn thương người mà mình xem trọng như vậy đâu...

Bây giờ, em không khóc nữa, cũng chẳng nghĩ tới anh ta nhiều như lúc trước. Nhưng buồn cười ở chỗ, khi mọi chuyện tồi tệ nhất xảy đến với em, khi em ở trong những hoàn cảnh tuyệt vọng nhất trên đời; người em muốn gặp nhất lại là anh ta, dù chỉ im lặng bên nhau cũng được, hay đơn giản là gọi điện thoại chỉ để nghe một tiếng thở khẽ của anh ta thôi, em cũng sẽ cảm thấy ổn hơn rất nhiều.

Em vẫn chưa quên được, vì chính cái câu hỏi ở trên ấy. Em vẫn sợ một ngày nếu anh ta quay về, mà em lại ra đi mất, hẳn em sẽ buồn lòng lắm. Anh ta không phải người tốt với em nhất trên đời, thế gian 7 tỉ người đâu thiếu người thương em hơn anh ta. Đáng tiếc, anh ta lại là người em thương nhất, thương bằng tấm chân tình, thương hết cả tuổi trẻ.

Vốn dĩ, người ta chẳng hề sợ người cũ quay về. Mà người ta sợ một ngày tình yêu ở đó mà chúng ta lại bỏ đi. Ai cũng chỉ mong được ở bên cạnh người yêu thương nhất, cho nên đôi lúc sợ ra đi để rồi tiếc nuối cả một đời.

Mà rồi, có sao đâu chứ. Dù sao cũng chẳng ai đưa em đi mất, mà anh ta cũng chưa chắc đã quay về. Em nghĩ mình nên sống thật tốt trước khi một ai đó đến hoặc anh ta có quay trở về. Có như vậy, bản thân em mới đáng được trân trọng và yêu thương nhiều hơn...

KHI NGƯỜI TA ĐÔI MƯỜI

Hiên

www.dtv-ebook.com

Ốm

Bực nhất là lúc cô đơn thì lại hay ốm. Cũng dễ hiểu thôi, lúc có người yêu đi đâu cũng người đưa người đón, ăn uống đều đặn, chẳng bao giờ được thức khuya, chuyện gì cũng có người đứng ra giải quyết. Lúc cô đơn, đi đâu cũng chỉ có một mình, ăn uống chẳng ai nhắc nhở, làm gì cũng phải suy nghĩ đến phát mệt, hôm nào buồn thì thức khuya, thi thoảng lại đi bar say bí tỉ, nôn thốc nôn tháo. Ốm cũng là chuyện bình thường.

Mà đây, kể ra mới thấy cô đơn mà còn ốm nữa thì thật là thảm họa. Bạn bè cũng bận lắm, nó còn nhiều việc, lấy đâu ra thời gian mà thăm với hỏi. Vả lại cũng chỉ là một cơn sốt nhẹ, uống vài viên thuốc, ngủ một giấc là xong. Nhưng mà khổ nỗi, chẳng được đơn giản vậy đâu. Cái cảm giác tủi thân cứ bủa vây suốt ngày, cảm tưởng cả thế giới bỏ lại mình mình nơi đây, nếu ngày mai mà chết chắc cũng chẳng ai quan tâm. Nói thì nói cho hay vậy, chứ cũng chẳng có gan mà chết, đời nó ghét mình, thì mình cũng phải sống mà trêu tức nó, chết đi nó hả dạ mình lại thiệt, tội gì!

Nói chung, khi mà không còn nhìn thấy màu hồng trên đời này nữa, thì dù có là màu xám hay màu đen cũng giống nhau cả mà thôi. Cô đơn vốn dĩ đã là một cảm giác không an toàn, khi ốm yếu bản thân lại càng trở nên yếu đuối hơn bao giờ hết. Cuộc sống, vì vậy mà càng trở nên bi đát hơn bất cứ lúc nào.

Thi thoảng, có những đứa như vậy này, mình khỏi ốm, mình kể với nó, nó bảo sao không gọi cho nó, mình hỏi để làm gì, nó bảo để nó mua thuốc cả đống ăn qua, mình thăm cảm ơn rồi bảo ừ lần sau tao gọi. Nhưng cuộc đời

không phải là vậy đâu, tới lần sau mình ốm, cũng thử gọi nó chơi chơi. Nó bảo tao lại bận mất rồi, mai tao qua nhé. Và rồi, nó mất hút luôn.

À, cả những lúc ốm ấy, là những lúc giận thẳng người yêu cũ nhất trên đời. Buồn cười ở chỗ chẳng hiểu sao lại giận hằn. Lại nghĩ tại vì hằn nên mình mới ra nông nỗi này, lúc khỏi ốm tự hỏi nông nỗi này là như thế nào. Mà nào có phải tại hằn mà mình ốm, tại mình đi mưa không mũ, không áo, tại mình ốm mà không muốn ăn cháo với uống thuốc tây, chứ có mắc mớ gì mà la tại hằn. Nhưng mà, cũng tại hằn thật đấy, nếu không có hằn, đã chẳng thấy lúc cô đơn mà ốm mình mệt mỏi đến thế nào, phát hờn ra sao. Tất cả là tại hằn, ai mượn hằn, lúc trước mình ốm lại chăm cho mình như vậy, cháo tận miệng, thuốc tận giường, đi đâu cũng có người dìu đi.

Tại hằn, dù sao cũng là tại hằn hết...

KHI NGƯỜI TA ĐÔI MƯƠI

Hiên

www.dtv-ebook.com

Nhớ Dai

Tha thứ thì dễ, nhưng để tin tưởng lại một lần nữa, mới là chuyện khó.

Bởi vì đàn ông biết rất rõ, đặc điểm của phụ nữ là dễ mềm lòng, nên đôi lúc cứ thế làm tổn thương, rồi lại buông lời xin lỗi. Nhưng đàn ông lại không biết rằng, đi kèm với mềm lòng là nhớ dai. Cái nhớ dai khiến những tổn thương trở nên chồng chất, rồi đến một ngày có bù đắp bao nhiêu cũng là không đủ. Và đi kèm với việc thương tổn chồng chất là niềm tin cũng vơi dần đi, cho đến khi chẳng còn gì nữa, phụ nữ sẽ bắt đầu khép kín trái tim của mình lại.

Phụ nữ không thích những thứ mập mờ, họ luôn thích rõ ràng, như việc buổi sáng nhất định trời phải sáng, mùa hè nhất định trời phải nắng, phụ nữ, luôn rõ ràng như vậy đấy. Cho nên, đàn ông đừng bao giờ khiến phụ nữ sinh nghi, bởi lẽ ông trời đã ưu ái tặng cho phụ nữ một món quà vô cùng quý giá đó là "cảm giác". Có thể đôi lúc vì yêu, sẽ khiến họ mất đi lí trí và ghen tuông vô cớ, nhưng một khi phụ nữ đã nghi ngờ, thì ít khi điều đó là không chính xác.

Mà đàn ông thì lại là chúa ngụy biện, bằng mọi giá sẽ khiến nỗi nghi ngờ của phụ nữ thành ghen tuông vô cớ, khiến nỗi lo lắng chính đáng của họ thành sai lầm. Và khiến họ là người có lỗi trong tất cả mọi chuyện, để rồi tư tưởng đó cứ ám ảnh theo họ mãi cho đến sau này...

Đã là đàn ông thì nên khiêm lời xin lỗi một chút. Và nhất định có lỗi thì phải sửa, bởi vì chỉ trẻ nhỏ mới có quyền được sai mãi cùng một chuyện, và cũng chỉ trẻ nhí mới tin rằng một sai lầm có thể lặp đi lặp lại. Chỉ mong đàn

ông, đã yêu thương một ai đó, nếu không thể khiến phụ nữ có những hạnh phúc tuyệt vời, thì cũng đừng nên khiến họ trở nên đau khổ cùng cực. Vì dù xã hội có bình đẳng bao nhiêu, phụ nữ có trở nên giỏi giang và nghị lực thế nào, thì tâm hồn của họ từ trước đến nay vẫn luôn mong manh, dễ thương tổn như thế.

Phụ nữ ấy mà, họ là chúa nhớ dai. Cho nên, nếu ai đó cứ cố ý làm họ đau lòng, họ sẽ vẫn tiếp tục mỉm cười, nhưng trong lòng họ là vụn nổi buồn dai dẳng. Họ sẽ tiếp tục tha thứ, nhưng dĩ nhiên chẳng còn đủ tin tưởng nữa rồi...

KHI NGƯỜI TA ĐÔI MƯƠI

Hiên

www.dtv-ebook.com

Em

Kể cũng lạ, con người ta vốn dĩ đã trải qua chuyện tình cảm đôi lứa một lần rồi thì khó có thể sống cô đơn một mình lâu như vậy.

Em lại khác, tôi chưa từng thấy em buồn vì điều đó. Em đã sống một mình, rất lâu như vậy... Tôi thấy em một chiều mưa âm ướm, kéo vội chiếc mũ áo quá đầu, rồi chạy ào về nhà. Tôi thấy em ngồi bất động một mình giữa quán quen đông đúc, người có cặp, café cũng có đôi. Tôi thấy em ngả nhào giữa phố, nhúu mày đau đớn rồi đứng lên như chẳng hề gì, rồi tiếp tục lao ra phố chẳng thèm đếm xỉa đến vết trầy da sau cú ngã. Tôi thấy em, ôm thân mình trong bóng tối, hát vơ vẩn, khẽ thở dài rồi lại thôi...

Rồi tôi thấy em bật khóc khi xem đến đoạn tình nhân chia ly trong rạp. Tôi thấy cả lúc em sợ hãi vô cùng chỉ vì một mũi tiêm phòng định kì. Tôi thấy em bất lực khi lọ mọ thay bóng đèn trong ánh sáng nhấp nhোang trời chiều. Tôi thấy em ngơ ngẩn khi thấy đám cưới đi ngang qua phố... Tôi biết em, một mình cô đơn lắm. Nhưng em không khóc, cũng chẳng cưỡng cầu hạnh phúc lứa đôi. Tôi tự hỏi, thế gian này có bao nhiêu người như em? Những cô gái vì một lần thất bại mà dừng lại, không dám bước tiếp cũng chẳng dám quay đầu. Thảng hoặc, tôi muốn đến gần em một chút, hỏi em vài điều về cuộc sống. Em sống thế nào? Hạnh phúc hay không? Sao không yêu một ai khác? Thậm chí tôi nghĩ rằng mình có thể hỏi em cả ngày cũng không hết nổi những tò mò trong lòng mình.

Nhưng tôi sợ, sợ em buồn hơn là lòng mình bất an. Em vẫn luôn tỏ ra mạnh mẽ như vậy, nhưng sâu trong em là ngàn nỗi niềm chưa bao giờ có hồi kết. Tôi sợ mình lại phá vỡ khoảng không vốn yên bình của em. Thôi

thì, tôi ở đây dõi theo em nhé, để cho em cô đơn thôi chứ không hề cô
độc...

KHI NGƯỜI TA ĐÔI MƯƠI

Hiên

www.dtv-ebook.com

Chuyện Mỗi Người

Bạn tôi mong muốn nhận được 8.5 IELTS, tôi chỉ cần 800 TOEIC.

Bạn tôi cố gắng để đi du học, tôi chỉ cần cố gắng nhận được tấm bằng giỏi sau khi tốt nghiệp.

Bạn tôi mong mua được xe hơi nhà lầu, tôi đơn giản chỉ cần đủ ăn đủ mặc đủ lo cho gia đình.

Bạn tôi phấn đấu trở thành một giảng viên xuất sắc, tôi chỉ hi vọng có thể làm chủ một cửa hàng đồ ăn nhanh nhoe.

Bạn tôi mong lấy một người chồng tương xứng với bản thân, tôi chỉ cần người đàn ông biết vì mình mà cố gắng.

Bạn tôi muốn con mình phải trở thành một người tài giỏi hơn mình, tôi chỉ mong con tôi có thể trở thành một người tốt.

Cuối cùng, tôi và bạn tôi ai cũng hoàn thành được mục tiêu cuộc sống. Mặc dù bạn tôi có rất nhiều tiền và được mọi người kính trọng, còn tôi chỉ có mỗi cuộc sống đơn giản và bận rộn. Nhưng tôi không phải là kẻ thất bại, bạn tôi cũng không phải người thành công duy nhất. Bởi chúng tôi đều là những người thành công trong cuộc sống của riêng bản thân mình.

Tôi không rõ với mọi người, thành công là gì. Nhưng đối với chúng tôi, thành công chính là khi đứng trên cương vị và khả năng của mình, chúng tôi có thể làm được tất cả những điều bản thân mình đã mong muốn và đặt ra. Mỗi người một thế giới quan, không ai có thể đánh giá cuộc sống

của người khác thông qua cuộc sống của mình. Thành công của người này cũng không thể đem so bì với thành công của người khác.

Tôi từng cho rằng, thành công là điều gì đó cao xa lắm, như là khi bạn giành được giải thưởng toàn quốc cho nghiên cứu của bạn, bạn trở thành doanh nhân số 1 quốc gia. Nhưng rồi cuộc đời khiến tôi nhận ra rằng, thành công chính là nụ cười mãn nguyện sau khi trả qua đủ phong ba, bão táp, là niềm vui giản dị khi đạt được những điều mà bản thân đã đặt hết cả tâm trí và sức lực.

Thành công chính là khi bạn nhìn lại những điều đã qua, có thể mỉm cười tự hào với nỗ lực của mình. Cuộc sống vốn rất giản dị. Chỉ là khi chúng ta có thể cảm nhận mọi chuyện bằng con tim, chúng ta sẽ hiểu thế nào là "đủ" cho một cuộc đời.

KHI NGƯỜI TA ĐÔI MƯƠI

Hiên

www.dtv-ebook.com

Phần Không Tên 32

- Anh có sợ cuộc đời ngoài kia không?

- Đương nhiên là có rồi, ai lại không sợ cuộc đời chứ.

- Xì, anh nhát gan thế? Em không sợ, chẳng sợ gì cả. Bão táp mưa sa, vất vả thế nào chỉ cần anh ở bên, em chẳng sợ gì hết!

- Khó khăn, vất vả cuộc đời anh vốn chẳng sợ. Bởi ai sống trên đời mà chẳng phải trải qua, điều anh sợ là cuộc đời mang em đi xa anh nhất, anh sẽ rất buồn nếu em chẳng còn ở bên...

- Anh không sợ người ta nghĩ mình không đàn ông à?

- Có thằng nào không đàn ông mà lại nắm tay bạn gái chặt thế này không? Cái thằng không xách nổi bạn gái cái túi mới không đàn ông ấy.

- À, thế là anh xách cái túi cho em vì muốn tỏ ra mình đàn ông đúng không?

- Chứ còn gì. Với ai chứ với em thì lúc nào cũng phải đàn ông. Có như vậy mới đáng để em yêu, em tin tưởng, mới khiến em không thể bỏ anh theo người khác mà đi được. Anh không thể mua cho em những món đồ đẹp, đắt tiền nhưng những việc đơn giản thế này chẳng có lý do gì lại không làm được cả!

- Sến sẩm quá đi.

cười...

KHI NGƯỜI TA ĐÔI MƯƠI

Hiên

www.dtv-ebook.com

Nhường Nhịn

Ngày mình còn nhỏ, tức là khi bố mẹ mình còn trẻ, bố mẹ rất hay cãi cọ, vài việc vặt vãnh cũng sinh chuyện, không những thế còn viết sẵn một đơn ly hôn, cất trong tủ, lúc nào cãi nhau cũng đều lôi ra ký. Mỗi lần ký xong lại xé đi rồi viết lại tờ khác, cứ như thế, mà cái đơn ly hôn cũng chẳng đến được tay Tòa.

Bây giờ, mình lớn rồi, bố mẹ cũng già đi nhiều, tuyệt nhiên chẳng còn cãi cọ to tiếng như xưa nữa. Nhiều khi, mọi người hay bảo bố mình cuối cùng cũng biết sợ vợ (ý là mẹ mình ấy mà hihi), người ác ý thì bảo bố mình cuối cùng cũng "mặc váy" rồi. Nếu là ngày xưa, chắc bố mình đã giận điên người rồi về nhà ra oai với mẹ, nhưng bây giờ bố chẳng để ý nữa. Bố chỉ cười rồi nói cái câu mà mọi người vẫn hay nói, "đội vợ lên đầu trường sinh bất lão". Thế là hết chuyện, chẳng ai nói thêm được gì nữa.

Không phải ai cũng hiểu, là bố không sợ vợ, bố chỉ đang nhường nhịn thôi. Có lần, bố nói: Đàn ông, không phải cứ to tiếng, cãi vã với vợ là oai, là ra dáng đại trượng phu. Đàn ông thực thụ là phải biết nhường nhịn đàn bà. Chứ vợ nói một mà nói lại một, hóa ra không phải đàn ông rồi!

Mà đã chấp nhận nhường nhịn là phải thương nhiều lắm, yêu nhiều lắm mới bỏ qua hết như vậy mà bên nhau.

Người ta bảo phải có một người lùi thì cả hai mới có thể cùng tiến. Là vì sợ mất nhau, cho nên mới phải nhường nhịn.

Không phải vì bố mình già, đã hết sức cãi vã nên mới nhường nhịn. Mà là trải qua rất nhiều chuyện, mới hiểu ra chữ "nhường" nó kì diệu đến

thế nào.

Đàn ông không hơn thua nhau ở chỗ nói một vợ nghe một, nói hai vợ nghe hai. Nếu không nghe thì đánh. Mà từ xưa, người ta đã nói rồi "tu nhân, tề gia, trị quốc, bình thiên hạ", muốn làm được việc lớn thì trước hết nhà cửa phải ấm êm, muốn gia đình hòa thuận thì điều đầu tiên chính là ở bản thân mình.

Nên không phải là đơn giản, mà giữ được nhà cửa êm ấm như bố mình đâu nhé.

Mấy bạn con trai, chỉ cần nhớ được điều này, là cuộc sống hôn nhân về sau đã viên mãn được phần nào rồi đấy!

Nhường nhịn nhé, nhớ phải nhường nhịn!

KHI NGƯỜI TA ĐÔI MƯƠI

Hiên

www.dtv-ebook.com

Tuổi Trẻ

Hôm bữa có trò chuyện với nhỏ bạn về chủ đề mặc gì trong mùa đông năm nay. Khổ thân hai bé FA, hè chưa đến đã lo sang đông, suốt ngày chỉ lo quần quần áo áo xinh đẹp để có bồ mà bồ vẫn chưa thấy đâu. Nó bảo năm nay nó sẽ ăn mặc cái kiểu cute một chút, không sau này già rồi sẽ không còn cơ hội ăn vận kiêu vậ nữa. Chắc nó giờ vẫn nghĩ mình còn trẻ lắm, trong khi cũng đã chạm mốc đầu hai digit chơi với rồi.

Rồi cứ suy nghĩ mãi câu nói của nó, mới nhận ra rằng có những việc, nếu thời điểm đến mà không làm thì sau này sẽ chẳng còn có cơ hội để làm nữa. Không hẳn là không làm được, mà bởi lẽ chẳng còn phù hợp. Cứ ra ngoài đường mà xem, thi thoảng lại thấy mấy cô mấy bác tuổi cũng vài ba chục rồi nhưng ăn mặc xì tin xì khói, hoa lá cành bánh bèo hết cả lên, trông trẻ không ra trẻ, già cũng chẳng ra già. Đương nhiên chẳng ai khen nhưng cũng chẳng ai dám chê, chỉ dám cười thầm trong bụng, "Chả biết bao nhiêu tuổi rồi còn cựa sừng làm ghê".

Tuổi trẻ, không đẹp nhất bởi vì khi đó ta trẻ, ta khỏe, ta xinh trai đẹp gái nhất trong cuộc đời, mà nó đẹp vì có thể làm được nhiều điều điên rồ nhất trong đời. Không ai khiển trách tuổi trẻ, nếu như có lỡ làm sai điều gì đó, tuổi trẻ có quyền được đổ loci, có quyền được nông nổi. Đến khi trưởng thành rồi, cái quyền ưu tiên đó cũng mất đi, nếu khi trẻ không tận dụng thì còn cơ hội nào để sử dụng nữa.

Tuổi trẻ, được phép vấp ngã, được phép "thử" nhưng cũng đừng quên đi cái bản lĩnh của mình. Làm được chịu được, nhưng ngã rồi phải biết đứng lên, đừng để ngã rồi cứ thế chìm ngấm giữa dòng đời mà người ta thi

nhau đứng dậy bước tiếp, còn mình cứ ngồi mãi một chỗ than thở rằng mình ngã đau, không thể tiếp tục cuộc đua được. Ngã xuống là để có thể nhìn rõ hơn những người đang đứng và bước tiếp, ngã xuống để thấy mình nhỏ bé và vô dụng, ấy vậy mới có động lực mà "go on".

Đang còn trẻ, thì cứ bồng bột đi. Có thể thử một chút những trào lưu mới cũng được để trải nghiệm rằng "À, người đời xem ta ra sao khi ta sống như thế này". Vài năm nữa, đi làm rồi, lo mưu sinh cuộc đời rồi, chẳng còn đủ tâm trí mà bóng bẩy mà "chất", mà "cute" nữa đâu.

Muốn ăn gì thì cứ ăn đi, béo thì giảm béo, chẳng phải sợ gì cả. Sau này già rồi, tiểu đường, mỡ máu, là không được ăn nữa đâu, lại tiếc nuối bao nhiêu món ngon vật lạ chưa được nếm, thì buồn.

Thích làm gì thì làm đi, ca hát, nhảy múa, vẽ vời sống cho đam mê. Sau này, sinh con đẻ cái, lấy vợ lấy chồng, hai chữ "trách nhiệm" lúc nào cũng canh cánh trong lòng, chẳng còn thời gian dành cho cái gọi là đam mê nữa đâu.

Còn nữa, thích ai thì cứ nói, yêu ai thì cứ chờ. Quãng thời gian si tình vì một người rồi cũng theo tuổi trẻ mà phai nhạt dần thôi, trưởng thành rồi, sẽ chẳng còn bận tâm nhiều nữa, chỉ mong có một người ở bên, yên bình mà sống tới cuối đời...

Cuộc đời, chỉ có một lần được trẻ. Nếu không phải bây giờ, thì còn là lúc nào nữa. Chúng mình, sống cho trọn cái "tuổi trẻ" này nhé!

KHI NGƯỜI TA ĐÔI MƯƠI

Hiên

www.dtv-ebook.com

Thành Phố Cũ

Em trở lại thành phố, mọi thứ đều rất mới lạ. Chỉ có chuyện đôi ta trở thành chuyện cũ và chúng mình nghiêm nhiên thành người cũ của nhau. Con phố quen thuộc trong kí ức trở nên xa lạ, kể cả anh cũng xa lạ trong trí nhớ của em. Hóa ra, điều đáng buồn nhất là khi nhìn thấy những điều thân quen bỗng nhiên thay đổi. Hoặc, chính bản thân mình thay đổi chẳng còn phù hợp với những thứ cũ xưa. Em nhận ra, lỗi lầm không phải đến từ hai ta. Mà đôi khi cuộc đời thì bao la quá, và lòng người lại quá chật hẹp. Việc cảm thông dường như là không thể, vì ta vốn chỉ thương bản thân mình mà thôi.

Người ta thường bảo yêu một thành phố không phải vì nó có gì, mà là ở đó có ai. Và em đặc từng yêu cái thành phố này rất nhiều, từng con đường, từng quán nước, từng món ăn vì tất cả những điều ở đây dù là nhỏ bé nhất cũng chính là cuộc sống của anh mỗi ngày, cái thành phố mà em từng hi vọng cuộc đời mình cũng sẽ gắn liền với nó, chúng ta sẽ cùng ở đây, bên nhau, mỗi ngày.

Nhưng rồi, bỗng một ngày em sợ phải đặt chân đến nơi đây, sợ nhìn thấy hình ảnh chúng ta năm tháng ấy giữa lòng thành phố này. Em đã từng rất hạnh phúc ở đây khi anh nắm tay và đưa em đi khắp mọi nẻo đường, còn bây giờ em hoàn toàn cô đơn một mình giữa bầu không khí mà anh đang hít thở, chỉ bởi vì cái nắm tay ấy không còn thuộc về em.

Thành phố hôm nay thật sự rất khác, những hàng quán mọc san sát nhau, những đứa trẻ nhỏ bé cũng đã trưởng thành, cây bang năm ấy cũng đã già hơn. Chuyện chúng ta cũng đã thay đổi, vì con người mình đã chẳng

còn như xưa. Anh có nghĩ, những điều mới mẻ ngày hôm nay là tốt? Với em thì dù có ra sao thì mọi chuyện cũng đã đi quá xa, như con người ta đã không còn thể quay đầu lại, dẫu rằng biết trên đoạn đường cũ năm ấy mình đã đánh rơi rất nhiều điều.

Thành phố trong kí ức đã không còn nguyên vẹn, như trái tim em cũng chẳng còn tròn đầy như xưa, người em thương cũng chẳng còn thương em nữa.

Chúng ta đều dang dở,

Dở dang một mối tình...

KHI NGƯỜI TA ĐÔI MƯƠI

Hiên

www.dtv-ebook.com

Chuyện Cũ Kể Lại

Có lẽ đó là một kỉ niệm đẹp nhất mà mỗi lần nghĩ lại tôi vẫn không khỏi bật cười. Tôi vốn lùn, anh lại rất cao. Trước mới yêu nhau, anh hay đưa đón tôi bằng SH, quả thực SH rất đẹp, nhưng không hợp với tôi. Bởi việc trèo lên là vô cùng khó khăn, đi cùng vài người bạn cũng đi SH trước đó, có lần tôi còn làm đổ xe vì họ chẳng chống đỡ nổi sức mạnh phi thường từ phía sau khi tôi trèo lên xe.

Lần đó, buổi họp lớp cuối cấp. Khi tan trường, mọi người đều ùa ra lấy xe cùng nhau. Anh thấy tôi có vẻ ngại ngùng khi tất cả mọi người đều đang ở đây mà chẳng biết phải lên xe bằng cách nào cho hợp lí. Anh liền chạy đến rồi bế tôi lên xe. Sau đó, còn hôm trộm tôi một cái vào má khi tôi đang yên vị trên xe. Khoảnh khắc đó, chắc chẳng còn điều gì sung sướng hơn trên đời này nữa.

Và sau này, khi đi chơi cùng nhau anh chẳng đi cái xe đáng ghét đó nữa. Chắc bởi anh không muốn tôi phải khó khăn khi lên xe, hoặc là có thể lắm chứ, tôi vốn nặng cân mà, ha ha ha...

À, nhân tiện. Anh có người yêu mới rồi, cô ấy cao hơn tôi, ngồi trên xe cũng đẹp hơn tôi nữa. Đọc xong bài này, không biết cô ấy có ghen và đòi anh bế lên xe không nhỉ?

À, cuối cùng, tôi nghĩ mình nên yêu một người khác thôi. Tốt nhất là nên đi ô tô, cho tiện. Đỡ vất vả, lại còn đẹp!

KHI NGƯỜI TA ĐÔI MƯƠI

Hiên

www.dtv-ebook.com

Untitled Part

- Lần sau ra ngoài, trừ lúc đi với anh em đừng mặc đồ đẹp, cũng đừng make up có được không?

- Tại sao?

- Em đi một mình như vậy, lại xinh đẹp như thế. Anh không muốn những người khác ngắm nhìn người yêu của mình. Biết đâu lại có anh chàng nào đó tán tỉnh em!

- Thì sao?

- Thì anh không thích chứ sao/

- Anh không thích thì sao?

- Thì anh ghen chứ sao nữa!

- Hahaaa, em muốn thấy anh ghen. Nên em sẽ make up thật xinh đẹp, ăn mặc diện khi ra đường.

- Thôi được rồi. Anh sẽ có cách của riêng anh thôi.

- Cách gì?

- Ở bên em mọi lúc, mọi nơi. Thế là xong! Vậy nên chúng mình lấy nhau đi!!!

KHI NGƯỜI TA ĐÔI MƯƠI

Hiên

www.dtv-ebook.com

Ở Bên Nhau

Này, chàng trai cao mét tám, hay mặc đồ thể thao và đi xe đạp vào mỗi chiều. Em muốn viết vài dòng lãng mạn cho anh, cho chúng ta, để sau này, dù là chia tay hay bên nhau mãi mãi, những lúc nhìn lại sẽ thấy chúng ta đã từng tuyệt vời đối với nhau như thế nào.

Em xin lỗi vì lúc nào cũng chuẩn bị sẵn tâm lí như thế ngày mai chúng ta sẽ chia tay vì điều đó thật lãng xẹt. Em biết điều đó làm anh không vui, anh sẽ cho rằng em đang đùa giỡn với anh, với tình cảm của chúng mình

Nhưng nghe em nói này chàng trai, em đã ảo mộng rất nhiều lần trong những ngày tháng cũ và càng mơ mộng nhiều thì những điều đó lại khiến em đau lòng hơn bao giờ hết. Cuộc sống đã dạy em rằng, khi em hết yêu ai đó thì em cũng phải yêu chính bản thân mình trước đã. Điều đó không có nghĩa là em không tin tưởng vào anh, vào tình yêu của chúng mình. Em chỉ muốn chúng ta ở bên nhau như chỉ còn được ở bên nhau thêm một ngày nữa thôi vậy, để từng giây từng phút đều trọn vẹn yêu thương, để cả anh và em đều biết trân trọng những gì đang có. Em đã phí hoài một phần tuổi trẻ vào những điều mà chỉ trong phim mới có, bởi khi em đặt càng nhiều hi vọng thì bản thân em lại càng tổn thương hơn rất nhiều.

Em bây giờ, đã không còn muốn những điều gì đó thật xa vời và hoa mỹ. Những thứ em cần chỉ trọn vẹn trong ba từ "Ở bên nhau".

Có thể em đã không còn trẻ như lúc trước, cái thời yêu cuồng sống vội cũng đã qua, nên cũng chẳng đủ sức để làm những việc điên rồ vì ai đó.

Nhưng điều đó chưa bao giờ có nghĩa là em không yêu anh nhiều như những người đến trước.

Em chỉ muốn là anh hiểu, em muốn ôm anh thật lâu, hôn anh thật sâu, ở bên anh từng giây từng phút. Bao lâu cũng được, bao xa cũng thể, quan trọng là mỗi giây trôi qua, chúng ta luôn dành cho nhau những điều thật lòng nhất trong đời mình.

Chuyện ngày mai, để cho ngày mai.

Hãy cứ yêu nhau, ngay giây phút này.

KHI NGƯỜI TA ĐÔI MƯƠI

Hiên

www.dtv-ebook.com

Phần Không Tên 39

- Em còn yêu anh không?
- Sao thế? Muốn quay lại với em rồi à?
- Không. Hỏi cho vui thôi.

"Bộp"

Hộp giấy lau theo chiều tay người ném đến thẳng mặt đối phương rồi rơi xuống bàn, lăn lông lốc.

Anh chẳng thể kêu ca với cô là anh đau, vì anh xứng đáng như vậy. Và cho dù đó có là viên gạch, anh nghĩ cũng không phải điều gì quá bất ngờ. Cô yêu anh đã lâu, tính từ lúc bắt đầu cho tới sau khi chia tay đến nay cũng ngọt nhét 5 năm trời. Tuổi thanh xuân của cô đều dành cho anh hết rồi. Kiên tâm, vững bền, mà sâu sắc. Anh tự hỏi có cô gái nào mạnh mẽ hơn cô không?

- Đôi lúc. Anh thật sự muốn ở bên em mãi. Em biết cái gọi là bình yên chứ? Chính là em, không phải điều gì khác đâu. Nhưng cuộc đời người đàn ông bao giờ cũng sẽ trải qua giai đoạn như thế này. Anh muốn em, nhưng sẽ chỉ sợ anh người anh yêu đau lòng. Cho nên, nếu em có thể đợi. Chúng mình sẽ lấy nhau nhé, được không?

- "Bộp!!!" - Không biết nữa. Tính sau đi. Nói hơi dài.

KHI NGƯỜI TA ĐÔI MƯƠI

Hiên

www.dtv-ebook.com

Người Ấy

Người ấy thi thoảng làm tôi khóc, thi thoảng làm tôi buồn chán đến mức chẳng thèm làm bất cứ việc gì, thi thoảng chọc giận điên người rồi bỏ đi. Nhưng rồi sau tất cả, vẫn là người ấy ôm tôi vào lòng, vẫn là người ấy sẵn sàng đưa tôi đi hóng gió mặc nắng cháy da, mặc mưa trắng trời.

Người ấy không có bốn bánh, cũng chẳng xài hàng hiệu. Mới đầu tán tỉnh còn hay dùng nước hoa, say này yêu rồi mặc kệ. Kể cả khi mờ hôi nhễ nhại sau trận bóng, vẫn vô tư ôm tôi vào lòng.

Đi với người ấy đôi lúc tóc không thèm chải, môi không cần son cũng chẳng cần quần áo đẹp. Thảng hoặc, lúc trái gió trở trời lại lấy đồ của người ấy khoác tạm. Vẫn mùi hương ấy, sẽ vẫn vương quanh mình suốt cả ngày, chỉ mong lưu lại mãi vì muốn có cảm giác được ở cùng nhau. Cho nên, lúc ở cùng cứ muốn ôm chặt lấy người ấy như vậy.

Người ấy thường giận dỗi như trẻ con, mặt sẽ xị ra và không thèm nói chuyện. Có điều chỉ cần tỏ ra không quan tâm và giận ngược lại, người ấy sẽ hết giận rồi chạy lại dỗ dành ngay.

Người ấy chẳng có gì nhiều, ngoài những điều ngọt ngào dành cho tôi. Nhưng thế gian này, bao nhiêu là đủ, bao nhiêu cho vừa?

Thế giới này vốn to lớn như vậy, cho nên chỉ cần một người như vậy. Bình yên khi ở cùng, ngày rộng tháng dài luôn có một bờ vai...

Hạnh phúc là như vậy có phải không?

Người ấy của tôi chính là như vậy. Người ấy của các bạn thì thế nào?

KHI NGƯỜI TA ĐÔI MƯƠI

Hiên

www.dtv-ebook.com

Có Những Ngày.

Có những ngày mệt đến mức chẳng kịp thở, chỉ ước có anh bên cạnh, khẽ than thở, rồi được ôm trọn vào lòng.

Em thích cái cách anh ôm em vào lòng mỗi khi em mệt mỏi hay giận dỗi. Đó là cái ôm khiến em cảm thấy bản thân dường như nhỏ bé hơn bao giờ hết. Một cái ôm trọn, và em sẽ lọt thỏm trong lòng anh như một đứa trẻ nhỏ.

Em thích cái việc anh cứ ôm em suốt ngày như vậy, bất kể là trời nắng mưa, nóng hay lạnh, và sau khi anh rời đi, mùi hương của anh cứ bên cạnh em mãi, cảm giác giống như là anh vẫn ở ngay đây, bên cạnh em lúc này.

Em thích cái việc bỏ bê bản thân mình để được anh quan tâm chăm sóc. Rõ ràng là em cứ tự biến mình thành đứa trẻ, vì đơn giản ở bên em là anh, cần gì phải lớn khi đã có anh bên cạnh.

Có thể vì em quá bé bỏng, cũng có thể vì anh quá to lớn. Có thể bởi vì trái tim em yếu đuối quá, cũng có thể vì vòng tay anh vốn dĩ luôn ấm áp như vậy.

Những ngày xa nhau, em chỉ có thể cuộn tròn trong chiếc chăn to sụ.

Những ngày anh không đến, em chỉ biết ôm lấy chiếc áo anh để quên trong tủ mà bật khóc.

Ừ, vì em nhỏ bé chẳng muốn đối diện với cuộc đời khi không anh.

Ừ, vì em nhớ anh rất nhiều, cho nên mới tìm cách để giống như là đang được anh ôm vào lòng.

Ừ, vì em quen rồi, quen cái ấm áp, quen được chiều chuộng, quen được che chở.

Những ngày đó, thật sự vô cùng khó khăn. Vì em lại nhớ anh đến ngày đại...

KHI NGƯỜI TA ĐÔI MƯƠI

Hiên

www.dtv-ebook.com

Chia Tay Hụt

Cuối ngày, sau bữa ăn gặp mặt khách hàng, tôi say mềm rồi bị một bạn trêu đùa, và bất chợt nhận ra hôm nay là 1-4 ngày nói dối. Tôi vội gọi cho một người, nói rằng tôi nhớ anh ấy, còn yêu anh ấy rất nhiều. Anh ấy im lặng, đầu dây bên kia chỉ vang lên tiếng thở dài. Tôi bật cười, bước từng bước xiêu vẹo trên con phố. "Đồ ngốc, em đùa thôi. Hôm nay là Cá tháng Tư mà". Tôi cứ huyênh thuyên như vậy mặc cho đầu dây bên kia vẫn im lặng không đáp trả. Hoặc là tôi say quá rồi, chẳng còn biết gì nữa, hoặc là đơn giản tôi chỉ cần anh nghe hết những tâm sự trong lòng tôi lúc này. Vậy thôi...

Tôi chẳng còn nhớ được gì cho đến khi thức giấc. Mặt trời đã lên quá đỉnh đầu, chắc chắn sếp của tôi đang lớn tiếng quở mắng tôi ở chỗ làm. Nhưng kệ đi, tôi quen rồi. Tôi bước xuống giường, chạy ra cửa phòng, anh đang nấu cháo thì phải, lần nào cũng thế.

- Một năm chỉ có một ngày Cá tháng Tư, nhưng xem ra với em một tháng có khi phải đến hai, ba lần ấy nhỉ. Anh nhẹ nhàng khiển trách, vẫn không chịu quay lưng lại phía tôi.

- Anh chỉ cần xóa cái Find my iP và bỏ mặc em hoặc là chặn số, hoặc là không nghe máy là được mà. - Tôi bướng bỉnh cãi lại.

- Em có nhớ cái lần anh đang tắm không kịp nghe máy và em đã mang rượu vang tưới trước cửa nhà định châm lửa không?

- Lần sau em sẽ khác! - Tôi tức giận, mặc dù trong lòng vẫn buồn cười khi nghe lại chuyện này. Anh xoay lưng, tiến rất gần tôi, tay nâng cằm, tay

chống tường, quả thực như trong phim vậy.

- Em nghĩ còn lần sau sao?

- Em không, à không, không có đâu...- Tôi lúng túng, chính tôi đòi chia tay, rồi chính tôi tìm đến khóc lóc than thở vì anh không quan tâm. Tình yêu ấy mà, kì lạ thế có phải không?

- Em sẽ không làm phiền anh nữa.- Tôi quay mặt đi, nước mắt sắp trào ra mà vẫn cố gắng nén lại. Là tôi sai, cho nên tôi chẳng có quyền giận dỗi.

- Đừng lo, em sẽ tiếp tục làm phiền anh thôi. Câu nói đó của em anh nghe đến phát chán rồi.

Anh nói rồi hôn lên trán tôi, ôm nhẹ nhàng...

- Em định quấy rầy anh đến bao giờ? Suốt đời nhé, à không kiếp sau, kiếp sau sau sau sau nữa, có được không?

x.

KHI NGƯỜI TA ĐÔI MƯƠI

Hiên

www.dtv-ebook.com

Chuyện Yêu Đương

Chúng tôi đã từng gọi điện cho nhau suốt cả buổi tối chỉ để nói với nhau những chuyện vô nghĩa, những câu chuyện không đầu không cuối mà cứ nối dài, dài mãi, tưởng chừng như không có đoạn kết.

Anh bảo với tôi anh từng mơ ước làm siêu nhân, vi vu trên bầu trời, cứu giúp những người nghèo khó bất hạnh và anh sẽ là thần tượng của hàng triệu cô gái trên đời này. Còn tôi bảo với anh rằng tôi sẽ mặc váy cưới màu đen trong lễ cưới của mình. Tại sao người ta lại quan niệm màu đen là màu tang tóc, trong khi đám ma của người Việt luôn dùng màu trắng?

Có lần, anh đã bật khóc trong điện thoại, anh nói anh nhớ tôi. Tôi không rõ đó là thật hay giả, cuộc sống này có wuas nhiều điều, và đôi lúc áp lực làm người ta trở nên yếu đuối.

Dù bạn là ai, một chàng trai vạm vỡ cao gần 1m8 hay một siêu nhân dũng cảm, đôi khi cũng cần một chỗ dựa tinh thần. Và rồi, tôi cũng khóc cùng anh, chẳng vì gì, à có thể là bởi vì tôi thương anh quá... Thương anh vì gì, tôi cũng chẳng rõ... Để rồi sáng hôm sau, khi bình minh còn chưa tỏ, chúng tôi lại dắt tay nhau chạy trên bờ biển, những khoảnh khắc chẳng thể nào quên. Hạnh phúc, một giây cũng là hạnh phúc...

Tôi còn nhớ hôm đó là Valentine, anh muốn dành cho tôi một sự bất ngờ nên đã chuẩn bị sẵn một máy quay để ghi lại quá trình anh tự tay làm socola tặng tôi. Có vẻ như đã có một vài sự cố với lò vi sóng, khi tôi xem lại clip thì hình như là nó gặp trục trặc cháy. Anh quên bém mắt việc có máy quay, cứ long nga long ngóng tìm cách chữa cháy và mua cho tôi một

món quà thật đặc biệt để không làm tôi thất vọng. Hôm đó anh đã đến muộn trong buổi hẹn, tôi không giận nhưng có chút buồn, tôi không cần quà, tôi chỉ không muốn phải chờ đợi. Mãi sau này, khi đến nhà anh để dọn dẹp tôi mới phát hiện ra clip trong máy quay. Tôi đã khóc, khóc rất nhiều. Khi anh trở về nhà, phát hiện tôi đang khóc, mới vội vàng hỏi tại sao, anh lại làm gì sai ư? Tôi chỉ biết khóc, ôm chặt lấy anh, cứ như vậy suốt cả tiếng đồng hồ..

Thi thoảng, anh hay ngủ quên trong lúc trò chuyện. Tôi thường bảo anh nên giữ gìn sức khỏe, chúng tôi nên kết thúc cuộc trò chuyện vào lúc 11 giờ đêm. Anh giận dữ, anh không thích, anh bảo rằng nói chuyện với tôi làm anh thoải mái hơn, anh muốn chúng tôi trò chuyện nhiều vì đơn giản chúng tôi không thể gặp gỡ nhiều như những cặp đôi khác. Và chúng tôi tiếp tục ở bên nhau, trò chuyện thâu đêm như vậy, có lần anh ngủ quên, tay vẫn chưa kịp tắt điện thoại, và tôi đã nghe tiếng thở của anh khi ngủ. Cảm giác như chúng tôi đang ở gần nhau, rất gần... Ôm trọn lấy nhau vào lòng.

Có những chuyện thật sự ngu ngốc như vậy. Chúng tôi đã từng yêu nhau, rất rất nhiều. và sau này, nhớ nhau đến đau lòng cũng chỉ vì những câu chuyện điên rồ như thế.

Anh đang ở đâu? Giờ này đã ngủ chưa, hay vẫn đang nói chuyện với cô ấy?

KHI NGƯỜI TA ĐÔI MƯƠI

Hiên

www.dtv-ebook.com

Sợ

Tôi vẫn chưa quên được cảm giác khi ở cạnh bên người đàn ông đó.

Thay vì muốn được che chở, tôi chỉ muốn được ở bên cạnh người đó thật lâu, ôm lấy nỗi đau của người đó rồi hằng ngày sẽ xoa dịu chúng bằng chính tình cảm của bản thân mình.

Thay vì muốn mình có thể cười tươi khi ở bên cạnh, tôi chỉ muốn một lần nhìn thấy người đó nở một nụ cười thoải mái và tự do nhất có thể. Một nụ cười chẳng xen lẫn ưu tư phiền muộn, tôi ước gì mình có thể trở thành người con gái đó, người con gái mà người đó mang trong tim mình đã lâu, tôi nhất định sẽ yêu thương người đó thật nhiều có thể, để bù đắp lại những khoảng trống lạnh lẽo trong lòng người đó bấy lâu.

Tôi biết, đó không phải là tình yêu. Có lẽ, đơn giản chỉ là sự đồng cảm, sự đồng cảm đến từ những trái tim tan vỡ, từ những câu chuyện dở dang làm con người ta mãi chìm đắm trong sự cô đơn, cô đơn đến mức cô độc.

Nhưng rồi, cả tôi và người đó đều không thể mở lời. Phải làm sao khi con người ta sợ yêu đến độ không dám lại gần, không dám nói với nhau thêm vài điều, không dám đưa tay ra dù chỉ để chạm vào? Bởi chúng tôi sợ, thứ tình cảm trước mắt hóa ra chỉ là lớp sương mù mờ ảo, một cái chạm khẽ cũng tan biến thành giấc chiêm bao. Thứ tình cảm mà trông xa xa thì hẳn là rất đẹp đẽ, mà thường những điều đẹp đẽ lúc phai tàn lại khiến người ta vô cùng thất vọng.

Rốt cuộc, tôi và người đó, vẫn cứ đứng mỗi người một bên đường, lẳng lẳng nhìn nhau, đôi khi mỉm cười một cái. Nhưng lại chẳng có can đảm để bước qua đường, sợ phổ đông người chưa kịp tay nắm tay đã vội lạc mất, sợ yêu thương đến nửa đường rồi đánh rơi, sợ hơi ấm đôi bàn tay chẳng kịp kéo dài khi gặp gỡ, sợ rằng ngón tay đan khẽ chạm lại buông lơi...

Chúng tôi sợ...

KHI NGƯỜI TA ĐÔI MƯỜI

Hiên

www.dtv-ebook.com

Ông Lão Ăn Mày

Ông bảo với tôi: "Mày không phải lo, mày cứ cho tao tiền uống rượu nhiều vào. Sau này, đời khắc trả lại mày" rồi cười khàn khàn.

Rõ ràng tôi không mê tín, nhưng tôi tin vào cái luật nhân quả mà ông thường nhắc đến.

Ông năm nay chắc cũng tầm năm chục, cái dáng vẻ khắc khổ và khuôn mặt đáng thương đến kì lạ là cho người ta phải thương cảm đến độ hôm nào cũng muốn cho ông vài đồng bạc lẻ. Biết là cũng chỉ để ông uống rượu nhưng chẳng thể nào mà lại không cho. Ông hành nghề này cũng được gần mười năm rồi, đi hết mọi góc ngách cái tỉnh lẻ, rồi cuối cùng ba năm nay quanh quẩn ở cái chợ này.

Thi thoảng tôi bắt gặp ông đứng rút vài sợi miến ở cửa hàng đồ khô nhai chop chép, tôi biết ông đói, định cho ông cái bánh, mà ông cứ lắc đầu chỉ đòi tiền uống rượu.

Tôi thắc mắc: "Đói thì phải ăn, ông cứ uống như thế lấy sức khỏe đâu mà đi xin tiền?". Ông cười đắc ý: "Tao cần quái gì sức khỏe, tao uống cho nhanh chết. Ha ha, mà uống mười năm nay rồi vẫn chưa thấy chết. Tao chỉ thích uống rượu, mày thương tao thì cho tao ít tiền uống cho thỏa cái cơn thèm rượu.".

Tôi lắc đầu, rồi vẫn cho ông ít tiền lẻ để ông đi uống rượu cho thỏa cơn nghiện của ông.

Có người bảo, nhà ông giàu lắm, vợ con lên đón mà không chịu về. Tết nhất đến, chợ không có người, ông cũng đi đâu mất tiêu, chắc là về quê ăn Tết, nhưng độ dăm bữa chục ngày, chợ có người là lại có ông. Cũng không rõ tối ông ngủ ở đâu, tắm như thế nào. Có điều, ăn mà như ông mà chẳng có lấy chút hôi hám trên người. Giả sử có hỏi, ông cũng gạt phăng đi, nói chung ông chỉ thích nói về rượu và uống rượu. Ông bảo: "Tao thích uống rượu, nên đời tao chỉ cần có rượu theo đuổi rượu là vui rồi".

Lần cuối cùng tôi gặp ông là vào một ngày trời nắng, ông vẫn khoát chiếc bị to như vậy trên lưng. Chẳng ai rõ trong bị đó có cái gì, thì thoảng tôi đùa hỏi mua cái bị rồi cho ông tiền uống rượu cả đời. Ông nhếch mép: "Mày mà có nhiều tiền đến thế, thì mày đã không phải ở cái nơi chợ búa này".

Cũng chính hôm đó, tôi nghe phong thanh người ta bảo ông bị xe đâm, đưa vào bệnh viện mà không kịp rồi chết. Tôi định bụng đi tìm mà không ai rõ cũng không ai hay. Tôi thần người, chẳng biết nói gì. Có lẽ, dù không phải máu mủ ruột rà nhưng khi đã làm bạn của nhau, dù có là ai, sự ra đi cũng là muôn vàn trống rỗng. Tôi cứ nghĩ mãi về ông, về cuộc sống. Không biết ông đã thỏa mãn cơn thèm của mình chưa. Rốt cuộc, ông có hạnh phúc thật sự hay không? À, hóa ra cuộc đời ngắn ngủi như thế. Và tốt nhất cứ nên làm những điều mình thật sự muốn, như ông thì là được uống rượu cho sướng mồm.

Sau này, tôi nghe người ta kể lại trong cái bị ông mang theo là những mẫu báo về các hoàn cảnh trẻ em nghèo mắc bệnh không có tiền chữa và rất nhiều tiền lẻ. Thì ra, số tiền xin được, ông gom góp đem cho người ta. Dăm bữa nửa tháng lại đến thăm bọn trẻ một lần, cho tiền rồi cho kẹo bánh. Hỏi ra, mới biết lúc trước, con ông bị bệnh mà ông nghèo không có tiền đi chữa rồi chết uổng. Cho nên ông chán đời, ông làm con ma men, đợi đời chán mình để xuống cùng với con mình.

Tôi chưa bao giờ có khả năng xác thực những câu chuyện đó. Cũng chưa bao giờ quên được ông. Chỉ có điều, dù ra sao thì ông cũng được sống như ông muốn, không gò bó, không ràng buộc, sống tự do, làm những điều mình muốn. Sống như ông, trên đời được mấy người...?

KHI NGƯỜI TA ĐÔI MƯƠI

Hiên

www.dtv-ebook.com

Có Ai Bảo Phải Tin?

Có một sự thật hiển nhiên trên đời này, rằng đàn bà luôn gán cho đàn ông cái tội phụ bạc. Nhưng chân thành mà nói, đàn ông không hề có lỗi. Họ có lỗi gì khi con tim đã không còn rung động vì chúng ta nữa? Họ có lỗi gì khi ngoài sự thương cảm chẳng còn chút cảm xúc nào gọi là tình yêu dành cho chúng ta?

Tình yêu, nó phụ thuộc hoàn toàn ở cảm xúc. Không giống như chuyện mai kiểm tra rồi, hôm nay phải học bài thôi, nếu không kết quả sẽ kém, không thể miễn cưỡng, cũng không thể bắt buộc.

Suy cho cùng, nếu cần tìm một thứ gì đó để đổ lỗi thì hơn hết là đổ lỗi cho chính bản thân chúng ta. Đàn ông hứa hẹn, họ đâu có bắt bạn tin. Đàn ông bỏ bạn, họ chẳng bảo bạn phải vì họ mà làm những chuyện tổn hại cho bản thân mình. Đàn ông yêu người khác, họ cũng chưa bao giờ nói rằng bạn phải đau khổ vì họ.

Đáng tiếc thay, đàn bà sống cả ngàn năm vẫn vậy. Dù trước mắt, rõ ràng biết đúng sai như vậy, nhưng rốt cuộc, lí trí lại không thắng nổi tình cảm, mà tình cảm thì lúc nào cũng đặt lời nói của đàn ông ra làm tiêu chuẩn. Đàn ông nói đúng, chắc chắn nó đúng, nói sai thì chắc chắn sẽ sai.

Vốn dĩ, chuyện tình yêu lâu nay vẫn vậy. Người yêu lâu nay vẫn thế. Trăm mối tình, mới được vài câu chuyện nên duyên. Cho nên mới nói, đàn bà đừng yêu vội, tin sâu. Chuyện của ngày mai đừng đem sang hôm nay để nghĩ, chuyện của hôm qua cũng đừng đem sang hôm nay nhắc lại. Sống như thế, mới bớt phiền muộn, mới vui u sầu...

KHI NGƯỜI TA ĐÔI MƯƠI

Hiên

www.dtv-ebook.com

Cô Gái Nhỏ Trong Kì Niệm

Tôi nhớ cô ấy, cái người suốt ngày lẻo đẻo bám theo tôi mọi lúc mọi nơi.

Khi tôi mãi mê cùng đám bạn trong Lol, cô ấy sẽ ngồi cạnh bên hát vu vơ, thi thoảng đến đoạn cao trào lại hét lên hết cỡ cốt cũng chỉ vì muốn tôi để mắt đến mình. Một lúc sau, khi kết thúc trận đấu thì cô ấy đã lăn ra ngủ, tay vẫn còn ôm chặt lấy tôi không rời.

Khi tôi xem bóng đá, cô ấy sẽ ngồi ăn đủ thứ bên cạnh. Miệng nhóp nhép vừa ăn vừa thắc mắc đủ điều. Hai mươi hai người cùng tranh nhau một quả bóng thì có gì thú vị? Việt vị là như thế nào? C.R.7 và Messi theo anh ai đẹp trai hơn? Blah blahh... Giỏi lắm là đến giữa hiệp hai, cô nàng sẽ thôi bày trò và gối đầu lên chân tôi ngủ. Tôi rất thích điều này, có thể vừa xem bóng đá, vừa ngắm nhìn gương mặt cô.

Khi chúng tôi giận nhau, cô ấy sẽ làm nũng hết cỡ. Bằng mọi giá dỗ hết tội lỗi lên đầu tôi mặc kệ tôi sai hay đúng. Sau đó, khi tôi nhận lỗi rồi, cô ấy sẽ thưởng cho tôi vài cái hôn môi ngọt ngào, và hành hạ tôi bằng cách bắt tôi công suất đoạn đường dài...

Tôi đang ngồi đây, hồi tưởng lại mọi chuyện. Từng nét mặt, cử chỉ, cái ôm ấm áp dành cho tôi, ngay cả khi khóc vì tôi cũng vậy. Có những chuyện phải qua đi rồi, người ta mới chịu hiểu nó quan trọng đến nhường nào.

Dù có ra sao, vẫn cảm thấy cô ấy vô cùng đáng yêu kể cả khi chúng tôi không còn bên nhau nữa. Đáng tiếc, sự đáng yêu và tình yêu ấy đã dành cho một người khác. Cũng chỉ vì, bản thân tôi đã không biết trân trọng...

KHI NGƯỜI TA ĐÔI MƯƠI

Hiên

www.dtv-ebook.com

Phần Không Tên 49

- Anh này,, khi nào thì anh hết yêu em?
- Khi nào đó, chắc là khi em không còn yêu anh nữa...
- Không được, kể cả khi em hết yêu anh rồi, anh vẫn phải yêu em!
- Tại sao anh phải làm vậy?
- Bởi vì, nếu có một ngày anh không yêu em nữa. Chắc chắn em vẫn yêu anh.
- Thật vậy sao? Nếu vậy anh sẽ làm như em muốn.
- Đương nhiên rồi. Anh nói xem, một chuyện mà anh đã đặt hết tất cả niềm tin, hy vọng cũng như tâm huyết, trong một thời gian đủ dài như vậy, nếu không đạt được, liệu anh có dễ dàng từ bỏ hay không?
- Ừm, nếu thật sự nghiêm trọng như vậy thì chắc là không rồi. Nhưng mà chuyện gì vậy em?
- Chuyện lấy anh làm chồng...

hôn

KHI NGƯỜI TA ĐÔI MƯƠI

Hiên

www.dtv-ebook.com

Đẹp

Ở một phương diện nào đó, hay thậm chí ở nhiều phương diện khác nhau, phụ nữ đẹp bao giờ cũng có lợi hơn phụ nữ "chưa đẹp". Và bởi vì điều đó, cho nên phụ nữ "chưa đẹp" thường rỉ tai nhau những triết lí sặc mùi ngụy biện như "Tốt gỗ hơn tốt nước sơn"...blah blah

Đương nhiên, phụ nữ đẹp nếu như không thật sự có một tính cách tốt thì cái đẹp của họ cũng chẳng được ai tôn vinh. Bởi người ta đến vì vẻ bề ngoài, nhưng ở lại vì tính cách. Nhưng mặt khác, mắt là thứ có thể nhìn thấy mọi thứ một cách chân thật nhất đầu tiên, sự cảm nhận lại nằm bên trong tâm hồn, vì thế lẽ dĩ nhiên cái con người thấy và nhìn nhận đầu tiên bao giờ cũng là vẻ bề ngoài, chứ không phải tính cách ẩn sâu trong tâm hồn của bạn.

Hoa cho dù có thơm ngào ngạt, mà lại giập nát thì liệu có ai thưởng hoa?

Cho nên, phụ nữ "chưa đẹp" thấy người khác đẹp hơn mình, đừng vội vàng tỏ ra dè bủ, chê bai, ghen tị hay có suy nghĩ phải vùi dập bằng cách cư xử. Mà ngược lại, phải lại gần, phải học hỏi, phải đẹp lên mỗi ngày. Lúc nào cũng phải có suy nghĩ, rồi mình sẽ đẹp lên, có như thế bản thân mới có thể cải thiện rõ ràng.

Vì giang sơn khó đổi, bản tính khó dời. Thay đổi tính cách mới là cái khó, vẻ bề ngoài chẳng khó gì để đẹp lên. Khi bạn đã có một tâm hồn đẹp, thì đừng bao giờ tự ti về bản thân. Cái bạn thiếu chỉ là cái phụ, cái giúp mọi người để mắt tới con người bạn nhiều hơn.

Thêm chút nữa, cũng đừng ngồi đó mơ mộng về người nào đó sẽ nhận ra vẻ đẹp tiềm ẩn bên trong con người bạn. Vì đơn giản, điều đầu tiên để bắt đầu một mối quan hệ bao giờ cũng bắt nguồn từ ánh nhìn đầu tiên. Sẽ chẳng có một chàng trai nào lại gần cô gái xấu xí chỉ để xem tính cách của cô ấy thế nào. Một bông hoa cuốn hút, vì nó thật sự rất đẹp, nếu không đẹp, liệu có mấy ai lại gần để xem bông hoa ấy có thơm hay không?

Và đứng lên đi, tìm cho mình một chiếc váy hợp mode, một màu son nổi bật và một mùi hương quyến rũ. Mỗi ngày, hãy tự yêu thương bản thân bằng cách đẹp lên mỗi ngày. Phụ nữ xấu, không có lỗi, nhưng phụ nữ đẹp sẽ nhận được rất nhiều đặc ân.

Vậy thì, tại sao chúng mình lại không đẹp? Vị trí tốt trong xã hội này không nhiều, những anh chàng tốt cũng chẳng có bao nhiêu. Nếu không biết tự mình phấn đấu và giành lấy thì ngay đến cả cơ hội để cố gắng cũng không có đâu. Cho nên, phụ nữ hãy thật sự sống một cách thông minh và xinh đẹp lên, hơn rất nhiều...

KHI NGƯỜI TA ĐÔI MƯƠI

Hiên

www.dtv-ebook.com

Café Đen

Tôi đang nói chuyện về café đen, và cách những người yêu thích chúng. Bản thân tôi, không phải là người như vậy, dĩ nhiên khôn phải là tôi không bao giờ uống thứ nước đó. Chỉ là nếu có một ngày nào đó, cảm xúc bỗng nhiên hỗn loạn, có quá nhiều điều cần suy ngẫm, tôi sẽ chọn nó. Đen đá và một buổi chiều...

Có lần tôi cũng đám bạn café sau buổi thi hết kì, một anh bạn trong hội chẳng ngần ngại chọn ngay đen đá. Tôi nhú mày nhìn cậu ta một cách khó hiểu, trong suy nghĩ của tôi không phải ai cũng có thể dung được loại đồ uống này. Trước đây, tôi có tỏ vẻ người lớn thứ gọi một ly đen đá, kết quả là nó rất đắng và tôi đã phải xin phục vụ thêm rất nhiều sữa. Cho nên với tôi đen đá mà thứ đồ uống luôn ngoài thực đơn. Hôm đó, tôi cho rằng rõ ràng anh bạn kia chỉ đang thể hiện bản thân mình như cái cách mấy thanh niên choai choai thử làm người lớn.

Sau đó nhiều năm, tôi gặp một người thích uống đen đá. Anh không có vẻ gì là một người từng trải, nhìn qua giống một chàng trai lãng tử đào hoa và thích hưởng thụ, đen đá tất nhiên chẳng thể nào hợp gu của anh. Anh dạy tôi cách thưởng thức thứ đồ uống đắng ngắt đó. Không phải tu ừng ực, không phải uống để giải khát, cũng không đóng vai trò xã giao như rượu vang, đen đá là để ngấm, để tình, để chiêm bao... Rồi tôi nghĩ về cậu bạn năm xưa, rốt cuộc cậu hiểu được đến đâu của tách café đen đắng ngắt, là yêu thích hay chỉ là thoáng qua, là tâm sự trái lòng hay chỉ là muốn khác lạ giữa đám bạn?

Đương nhiên, khi con người ta học một thứ gì đó họ sẽ không thể hiểu rõ nó tường tận cho đến khi họ trải qua điều đó. Phải mất rất nhiều thời gian, khi tôi bắt đầu cảm thấy chút ngọt ngào trong vị đắng, khi tôi bắt đầu đắm mình cùng tách café năm đó, anh cũng không còn ở lại. Có lẽ, anh chỉ đến để giúp tôi trưởng thành, biết sống chậm lại, biết thi vị, biết lặng người đi khi bỗng nhiên nhận ra điều gì đó quan trọng đã vụt đi mất khi mà rõ ràng ta còn chưa kịp để tâm...

Tôi không giận anh khiến tôi buồn, vì rất may anh còn dạy tôi cách khiến bản thân trở nên mạnh mẽ khi chỉ có một mình. Mỗi lần nhớ anh, tôi vẫn thường gọi một tách đen đá. Nghĩ lại cách anh trầm ngâm nhâm nhi vị đắng từng chút một, tôi lại mỉm cười băng quơ. À, tôi không rõ anh có hiểu điều này không nhưng sau khi anh đi, tôi mới biết rằng, đen đá ở mỗi nơi đều có một hương thơm khác, nhưng đều chung một vị đắng.

Tình yêu cũng thế, mỗi người một kiểu, mỗi người một nỗi nhớ thương, một cảm xúc riêng biệt. Nhưng rõ ràng, có mỗi tình nào là không thương đau đâu?

KHI NGƯỜI TA ĐÔI MƯƠI

Hiên

www.dtv-ebook.com

Phần Không Tên 52

- Anh ơi, em có béo không?

- Không, bình thường mà.

- Các bạn chê em béo, còn xấu nữa, anh có thấy thế không? Huhu!

- Không, vẫn thế mà.

- Anh đang an ủi em đúng không? Ai cũng nói thế mà.

mếu

kéo vào lòng

- Đồ ngốc này, anh an ủi em làm gì. Hằng ngày anh đều gặp em, đương nhiên sẽ không thể cảm nhận được rõ ràng. Nhưng có một điều anh chắc hẳn, dù em có béo hay xấu đi, thì em vẫn là em. Anh vẫn thương em, thế thì em phải quan tâm lời người khác nói làm gì.

- Nhưng em béo với xấu đi thì anh vẫn bỏ em theo người khác mất!

nũng

- Anh yêu em vì em ngốc nhưng tốt bụng, tuy cái miệng đôi lúc nói ra vài lời không hay nhưng tâm hồn lại rất trong sáng, bề ngoài thì mạnh mẽ mà bản chất thì yếu mềm. Chứ anh không có yêu em vì em gầy, em đẹp nha. Không có đâu nha. Đừng lo nữa nha!

KHI NGƯỜI TA ĐÔI MƯƠI

Hiên

www.dtv-ebook.com

Nỗi Lòng Của Đàn Ông

Người ta thường nói quá nhiều về phụ nữ, mà quên mất rằng đàn ông đôi lúc cũng có rất nhiều nỗi khổ tâm.

Tôi ghét phụ nữ ở chỗ, họ luôn yêu cầu được thấu hiểu, nhưng họ lại không biết cách thấu hiểu cho người khác. Đàn ông, vốn không phải sinh ra để yêu chiều hay quan tâm phụ nữ hết mực; họ mang danh "phái mạnh" không có nghĩa là họ phải đáp ứng tất tần tật những yêu cầu của phụ nữ. Tôi không hiểu, phụ nữ lấy ở đâu quá nhiều quyền lợi như vậy. Họ vừa muốn được chăm sóc, lại muốn được thấu hiểu, nhận hết tất cả sự ân cần, chu đáo của người đàn ông về mình.

Nhưng, các bạn nữ à, đàn ông họ còn phải lo công việc, sự nghiệp, còn phải báo hiếu cha mẹ già, còn cả tram nghìn mối quan hệ ở ngoài kia. Sẽ có lúc, dòng xoay cuộc đời khiến họ chên vênh, chơi vơi, chỉ một sơ sẩy nhỏ cũng đủ xóa sạch bao công sức gầy dựng. Một mõi thế, phiền lòng thế, nhưng có một điều chắc chắn rằng họ sẽ không bao giờ yêu cầu phụ nữ phải giúp đỡ hay đối mặt cùng họ. Đàn ông ấy mà, hơn bao giờ hết, lúc này họ đơn giản chỉ cần có người ở bên, một cái nắm tay thật chặt, một cái ôm thật nồng, nhưng cũng đủ để tiếp thêm muôn vàn sức mạnh.

Tình yêu, vốn không phải chuyện em sẽ vì anh hay anh sẽ vì em. Mà đơn giản chỉ là chúng mình hãy cùng nhau bất kể là chuyện gì.

Cho nên, chỉ mong phụ nữ đừng quá tự thương bản thân mình mà ích kỷ với người mình yêu. Phụ nữ hay đàn ông, đều cần được thấu hiểu. Thay

vì hỏi tại sao anh ấy không hiểu tôi, hãy một lần đặt câu hỏi với chính mình rằng mình liệu có hiểu được anh ấy?

Thay vì sống trong sự bất ổn của bản thân, hãy thử một lần hỏi rằng liệu anh ấy có ổn không?

Đàn ông, cũng rất cần bình yên. Khi cơn bão kéo về, đâu phải mình phụ nữ sống trong tâm bão. Phụ nữ, muốn yêu thương vẹn toàn cần phải học thêm rất nhiều thứ. Một trong số đó chính là sự thấu hiểu và cách để sẻ chia...

KHI NGƯỜI TA ĐÔI MƯƠI

Hiên

www.dtv-ebook.com

Đàn Ông Tốt

Tôi không rõ đàn ông tốt với bạn được định nghĩa như thế nào. Nhưng đối với riêng tôi mà nói, đàn ông tốt trước hết phải thật sự yêu thương gia đình của chính mình.

Tôi sẽ không giận hờn khi anh ấy đến muộn vì phải đưa mẹ mình đi khám định kỳ, cũng sẽ rất vui lòng nếu anh ấy muốn tôi đến giúp mẹ anh ấy nấu nướng vào những ngày lễ chạp trong năm. Tôi sẽ không phiền nếu mẹ anh ấy nhắc nhở tôi về những điều chưa tốt, vì tôi biết hẳn là mẹ anh ấy chỉ muốn tôi hoàn thiện nhất để phù hợp với đứa con trai của mình.

Bởi lẽ, khi anh ấy đặt gia đình mình lên hàng đầu trong mọi chuyện, nghĩa là nếu chúng tôi có cơ duyên sống bên nhau suốt đời, anh ấy cũng sẽ yêu thương và lo lắng cho tôi và gia đình tôi như chính gia đình anh ấy ngay lúc này.

Vì khi bạn tôn trọng gia đình của đối phương, tôi chắc chắn rằng gia đình bạn cũng sẽ nhận được những điều tương tự.

Bởi vì bạn yêu anh ấy, cho nên bạn cũng cần thương luôn cha mẹ anh ấy, những người đã nuôi dưỡng nên người mà bạn hết lòng tin tưởng vào thời điểm này.

Người ta hay nói về mối quan hệ không tốt đẹp giữa mẹ chồng và con dâu, nhưng thử nghĩ mà xem, khi bạn là mẹ của một cậu con trai, bạn cũng sẽ muốn chọn cho con mình một người phụ nữ tốt nhất để sống bên cạnh và chăm lo cho nó suốt đời. Có lẽ bởi vậy mà mẹ chồng thường hay khắt khe

với con dâu, và ở cùng một thân phận đi làm dâu, chắc hẳn họ đều muốn điều tốt nhất với con cái sau này.

Và bởi vì, khi đã yêu thương một ai đó, bạn cũng nên yêu tất cả những điều thuộc về họ, như một lẽ tự nhiên là người đó cũng thương tất cả những điều thuộc về bạn.

Tình yêu thì đẹp, nhưng để trở thành một gia đình, chúng ta cần có nhiều hơn những tình cảm son sắt, mà trong đó sự cảm thông là điều không thể thiếu. Người ta cứ hay sợ hôn nhân, sợ cuộc sống gia đình không như mong muốn, nhưng chẳng có gì đáng sợ cả, hôn nhân chỉ là tên gọi khác của thứ tình cảm có trách nhiệm. Một người đàn ông có trách nhiệm với gia đình, chắc chắn sẽ là một người chồng, một người cha tốt. Tình yêu có thể phai mờ đi, nhưng đôi lúc, trách nhiệm sẽ khiến người ta phải dừng bước.

Người đàn ông tốt, trong tôi là như vậy. Là người đàn ông đặt gia đình lên hàng đầu, cho dù phụ nữ khi yêu lúc nào cũng muốn mình ở vị trí số một, nhưng chẳng sao cả, bởi một ngày nào đó, rồi phụ nữ cũng sẽ trở thành gia đình của đàn ông

Table of Contents

[Mục lục](#)

[Con Gái](#)

[Khoảng Trống Mang Tên Anh](#)

[Phần Không Tên 3](#)

[Son](#)

[Phần Không Tên 5](#)

[Từng](#)

[Phần Không Tên 7](#)

[Tình Yêu Của Phụ Nữ](#)

[Untitled Part](#)

[Kem](#)

[Phần Không Tên 11](#)

[Sau Chia Tay](#)

[Untitled Part](#)

[Lời Anh Nói](#)

[Phần Không Tên 15](#)

[Thuốc Trị Mụn](#)

[Untitled Part](#)

[Chuyện Chiếc Áo Cũ](#)

[Phần Không Tên 20](#)

[Café](#)

[Phần Không Tên 22](#)

[Cô Ấy](#)

[Phần Không Tên 24](#)

[Anh](#)

[Phần Không Tên 26](#)

[Tranh Thủ](#)

[Em Nghĩ Sao Nếu Một Ngày Nào Đó Chúng Mình Lại Yêu?](#)

[Ồm](#)

[Nhớ Dai](#)

[Em](#)

[Chuyện Mỗi Người](#)

[Phần Không Tên 32](#)

[Nhường Nhịn](#)

[Tuổi Trẻ](#)

[Thành Phố Cũ](#)

[Chuyện Cũ Kể Lại](#)

[Untitled Part](#)

[Ở Bên Nhau](#)

[Phần Không Tên 39](#)

[Người Ấy](#)

[Có Những Ngày.](#)

[Chia Tay Hụt](#)

[Chuyện Yêu Đường](#)

[Sợ](#)

[Ông Lão Ăn Mày](#)

[Có Ai Bảo Phải Tin?](#)

[Cô Gái Nhỏ Trong Kì Niệm](#)

[Phần Không Tên 49](#)

[Đẹp](#)

[Café Đen](#)

[Phần Không Tên 52](#)

[Nỗi Lòng Của Đàn Ông](#)

[Đàn Ông Tốt](#)